

Laki

vakuutusyhtiölain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vakuutusyhtiölain (521/2008) 1 luvun 3 b §, 25 luvun 27 b § sekä 26 luvun 43 §, sellaisina kuin ne ovat, 1 luvun 3 b § laeissa 303/2015 ja 215/2022, 25 luvun 27 b § laissa 321/2020 ja 26 luvun 43 § laissa 303/2015,

muutetaan 1 luvun 2 a ja 8 § ja 16 a §:n 1 momentti, 2 luvun 3 §:n 4 momentin 9 ja 10 kohta, 5 §:n 1 momentti, 6 §:n 1 momentti ja 9 b §, 6 luvun 4 §, 5 §:n 1 momentti, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 2 ja 3 momentti, 10 §:n 3 momentin 7, 9 ja 10 kohta ja 4 momentin 2 ja 3 kohta, 12 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentin 1 kohta, 12 a §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 2 momentin johdantokappale ja 3 ja 4 momentti, 18 §:n 2 momentin 3 b kohta, 20 e §:n otsikko ja 21 §:n 1 ja 3 kohta, 7 luvun 1 §:n 2 momentti ja 6 §:n 1 ja 2 momentti, 8 luvun 27 §, 8 a luvun 1—3 §, 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 5 §:n 1 momentti, 10 luvun 7 ja 8 §, 10 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 momentti ja 15 §, 11 luvun 8 §:n 4 momentti, 12 §, 13 §:n 3 momentti, 15 §:n 1 momentti sekä 16 ja 30 §, 12 luvun 10 §:n 1 momentin 3 kohta, 19 luvun 6 §, 20 luvun 6 §, 20 a luvun 5 §:n 1 momentti, 21 luvun 5 §, 22 luvun 5 §, 25 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 3 §:n 1, 2 ja 6 momentti, 4 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentti, 6 §, 9 §:n 1 momentin 2 kohta, 25—27 § sekä 27 a §, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 1, 2, 4, 6 ja 14 kohta, 2 §:n 2 momentti, 3 §, 8 §:n 1 momentin 2 kohta, 17, 24 ja 26 §, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 30 §:n 1 momentin johdantokappale, 31 §:n 1 momentin 2 kohta, 2 momentin 2 kohta ja 3 momentin 2 kohta, 39 §:n 1 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 4 momentti, 44 §:n 1 ja 2 momentti, 48 §:n 2 momentti sekä 53 §:n 1 ja 4 momentti sekä 31 luvun 4 §:n 3 momentti ja 13 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 luvun 2 a §, 2 luvun 3 §:n 4 momentin 9 ja 10 kohta, 5 §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti, 6 luvun 4 §, 8 §:n 2 momentti, 9 §:n 3 momentti, 10 §:n 3 momentin 7, 9 ja 10 kohta ja 4 momentin 2 ja 3 kohta, 12 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentin 1 kohta, 12 a §:n 1 ja 2 momentti, 16 §:n 2 momentin johdantokappale ja 3 ja 4 momentti, 18 §:n 2 momentin 3 b kohta sekä 21 §:n 1 ja 3 kohta, 7 luvun 6 §:n 1 ja 2 momentti, 8 a luvun 2 ja 3 §, 4 §:n 1 momentin johdantokappale ja 5 §:n 1 momentti, 10 luvun 7 §, 10 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 momentti ja 15 §, 11 luvun 8 §:n 4 momentti, 12 §, 13 §:n 3 momentti, 15 §:n 1 momentti sekä 16 ja 30 §, 12 luvun 10 §:n 1 momentin 3 kohta, 25 luvun 1 §:n 2 momentin 1 kohta ja 3 momentti, 3 §:n 1, 2 ja 6 momentti, 4 §:n 1 momentin 4 kohta ja 2 momentti sekä 6 ja 25—27 §, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 1, 2, 4 ja 6 kohta, 2 §:n 2 momentti, 3 §, 8 §:n 1 momentin 2 kohta, 17, 24 ja 26 §, 27 §:n 2 ja 3 momentti, 30 §:n 1 momentin johdantokappale, 31 §:n 1 momentin 2 kohta, 2 momentin 2 kohta ja 3 momentin 2 kohta, 39 §:n 1 momentti, 40 §:n 1 momentti, 41 §:n 4 momentti, 44 §:n 1 ja 2 momentti, 48 §:n 2 momentti ja 53 §:n 1 ja 4 momentti laissa 303/2015, 1 luvun 16 a §:n 1 momentti, 6 luvun 9 §:n 2 momentti ja 8 luvun 27 § laissa 981/2013, 2 luvun 9 b § laissa 989/2024, 6 luvun 5 §:n 1 momentti ja 20 e §:n otsikko laissa 518/2019, 7 luvun 1 §:n 2 momentti laissa 630/2016, 8 a luvun 1 § laeissa 303/2015 ja 989/2024, 10 luvun 8 § ja 25 luvun 27 a § laissa 321/2020, 20 a luvun 5 §:n 1 momentti laissa 1338/2022, 25 luvun 9 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 319/2015, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 14 kohta laissa 235/2018 sekä 31 luvun 4 §:n 3 momentti laissa 1514/2015, sekä

lisätään 1 luvun 3 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 7 momentti, 2 luvun 3 §:n 4 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 11 kohta, 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, 9 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 893/2008, uusi 2 momentti, lakiin uusi 2 a luku, 3 luvun 11 §:ään uusi 2 momentti, 6 luvun 8 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 981/2013, 303/2015 ja 618/2024, uusi 4 ja 5 momentti, jolloin nykyinen 4 ja

HE 43/2026 vp

TaVM 18/2026 vp

EV 96/2026 vp

5 momentti siirtyvät 6 ja 7 momentiksi, lukuun uusi 8 a §, 9 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 981/2013 ja 303/2015, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, lukuun uusi 9 a, 10 a ja 10 b §, 12 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 4—7 kohta ja mainittuun pykälään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 4—8 momentti, 12 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 6 ja 7 momentti, lukuun uusi 12 b, 12 c ja 20 f §, 7 lukuun uusi 8 a §, 8 a lukuun uusi 4 a—4 c §, 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 ja 4 momentti, lukuun uusi 5 a ja 5 b §, 10 lukuun uusi 7 a ja 8 a §, 10 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3—5 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 6 momentiksi, 11 lukuun uusi 12 a ja 12 b § sekä luvun 25 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 5 momentiksi, 12 lukuun uusi 12 a §, 25 lukuun uusi 3 a ja 3 b §, 4 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 5 ja 6 kohta, lukuun uusi 5 a ja 26 a §, 27 a §:ään, sellaisena kuin se on laissa 321/2020, uusi 5 momentti, lukuun uusi 29—36 § sekä 30 ja 35 §:n edelle uusi väliotsikko, lakiin uusi 25 a luku, 26 luvun 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 303/2015 ja 235/2018, uusi 9 a, 15 ja 16 kohta, 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, lukuun uusi 2 a ja 3 a §, 8 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 ja 4 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 5 momentiksi, lukuun uusi 10 a—10 i § ja 10 a ja 10 d §:n edelle uusi väliotsikko, 15 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 16 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, lukuun uusi 24 a—24 d §, 25 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 momentti, 27 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 4 momentti, lukuun uusi 27 a §, 31 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 kohta ja 3 momenttiin, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3 kohta, lukuun uusi 31 a—31 c §, 39 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3—5 momentti, lukuun uusi 39 a ja 39 b §, 41 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 6 momentti, jolloin nykyinen 6 momentti siirtyy 7 momentiksi, lukuun uusi 44 a § ja sen edelle uusi väliotsikko ja lukuun uusi 48 a—48 c §, 49 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 3—6 momentti, 50 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 2 momentti sekä 53 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 303/2015, uusi 5—7 momentti, jolloin nykyinen 5 momentti siirtyy 8 momentiksi, seuraavasti:

1 luku

Vakuutusyhtiön toiminnan keskeiset periaatteet ja lain soveltaminen

2 a §

Euroopan unionin lainsäädäntö

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *Solvenssi II -direktiivillä* vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/138/EY;

2) *komission asetuksella* vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EU täydentämisestä (Solvenssi II) annettua komission delegoitua asetusta (EU) 2015/35.

3 a §

Riskit

Kestävyysriskillä tarkoitetaan ympäristöön, yhteiskuntaan tai hallintotapaan liittyvää tapahtumaa tai olosuhdetta, jonka toteutumisella saattaisi olla vastuun tai sijoituksen arvoon tosiasiallinen tai mahdollinen kielteinen vaikutus, ja *kestävyystekijöillä* kestävyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088 2 artiklan 24 alakohdassa tarkoitettuja kestävyystekijöitä.

8 §

Vakuutusomistusyhteisö

Vakuutusomistusyhteisöllä tarkoitetaan emoyritystä, jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on tässä laissa tarkoitettu vakuutusyritys ja joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) riippumatta siitä, mitä yritys on ilmoittanut toimialakseen, sen pääasiallinen liiketoiminta on jokin seuraavista:

a) hankkia ja omistaa osuuksia vakuutusyrityksistä;

b) tarjota oheispalveluja yhden tai useamman sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen pääasialliselle toiminnalle;

c) harjoittaa yhtä tai useampaa oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU, jäljempänä *luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivi*, liitteen I kohdissa 2—12 ja 15 tarkoitettua toimintaa taikka sellaista sijoituspalvelulain (747/2012) 2 luvun 3 §:ssä tarkoitettua palvelua tai toimintaa, joka liittyy mainitun lain 1 luvun 14 §:ssä tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin; ja

2) yli 50 prosenttia vähintään yhdestä seuraavasta mittarista liittyy kiinteästi sellaisiin tytäryrityksiin, jotka ovat vakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä, ryhmittymän omistusyhteisöjä, kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöjä tai yrityksiin, jotka tarjoavat yhden tai useamman ryhmään kuuluvan vakuutusyrityksen pääasiallisen toiminnan oheispalveluja, sekä sellaiseen yrityksen itsensä harjoittamaan toimintaan, joka ei liity osuuksien hankintaan tai hallussapitoon sellaisissa tytäryrityksissä, jotka ovat vakuutusyrityksiä tai kolmannen maan vakuutusyrityksiä, jos kyseinen toiminta on luonteeltaan samanlaista kuin vakuutusyritysten harjoittama toiminta:

a) yrityksen oma pääoma sen konsolidoidun aseman perusteella;

b) yrityksen varat sen konsolidoidun aseman perusteella;

c) yrityksen tulot sen konsolidoidun aseman perusteella;

d) yrityksen henkilöstö sen konsolidoidun aseman perusteella; ja

e) muu kuin a—d alakohdassa tarkoitettu mittari, jota Finanssivalvonta pitää merkityksellisenä.

Edellä 1 momentissa säädetyn mukaisena vakuutusomistusyhteisönä ei kuitenkaan pidetä vakuutusyritystä, 26 luvun 1 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettua ryhmittymän omistusyhteisöä, luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *luottolaitosten vakavaraisuusasetus*, 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettua rahoitusalan holdingyhtiötä, sijoituspalvelulain 1 luvun 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä taikka lisäeläkesäätioistä ja lisäeläkekassoista annetun lain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettua lisäeläkelaitosta.

Edellä tässä pykälässä *yrityksellä* tarkoitetaan 26 luvun 1 §:ssä tarkoitettua emoyritystä, tytäryritystä, vakuutusyritystä, kolmannen maan vakuutusyritystä tai ryhmittymän omistusyhteisöä.

16 a §

Suhteellisuusperiaate

Tämän lain säännöksiä on sovellettava ja vakuutusyhtiötä valvottava oikeassa suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden. Lain soveltamisen ja valvonnan suhteellisuuteen on kiinnitettävä erityistä huomiota niiden vakuutusyhtiöiden osalta, jotka ovat 2 a luvussa tarkoitettuja pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiöitä.

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen ja toimilupa

3 §

Toimiluvan hakeminen

Toimilupahakemukseen on liitettävä:

9) selvitys siitä, että yhtiö täyttää jatkossa 13 a luvun 2 §:ssä säädetyt nimelliset vähimmäispääomavaatimukset hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudellaan mainitun luvun 3 §:ssä tarkoitettulla tavalla, jos yhtiö harjoittaa sekä henki- että vahinkovakuutusta samassa yhtiössä;

10) selvitys 8 §:ssä tarkoitetuista mahdollisista merkittävistä sidonnaisuuksista; ja

11) tieto siitä, onko toisessa jäsenvaltiossa haettu toimilupa vakuutustoiminnan harjoittamiseen, muun rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettun säännellyn yrityksen tai lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetun lain 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettun lisäeläkelaitoksen toiminnan harjoittamiseen taikka rekisteröinti vakuutusten tarjoamisesta annetun lain (234/2018) 5 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetuksi vakuutusedustajaksi hylätty tai peruutettu, sekä syyt hylkäämiselle tai peruuttamiselle.

5 §

Finanssivalvonnan velvollisuus pyytää lausunto

Jos vakuutusosakeyhtiöstä tulee toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tytäryhtiö tai toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen, luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen emoyrityksen tytäryhtiö taikka jos määräysvalta perustettavassa vakuutusyhtiössä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä, luottolaitoksessa tai sijoituspalveluyrityksessä, Finanssivalvonnan on pyydettävä hakemuksesta lausunto myös kyseisen valtion kyseistä yritystä valvovalta viranomaiselta.

Jos 1 momentissa tarkoitettu toisen ETA-valtion vakuutustoimintaa valvova viranomainen pyytää Finanssivalvonnalta toimilupahakemuksen yhdessä arviointia, Finanssivalvonnan on päättäessään toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä otettava huomioon yhteisen arvioinnin johtopäätökset.

6 §

Toimiluvan myöntämisen edellytykset

Finanssivalvonnan on kuuden kuukauden kuluessa 3 §:ssä tarkoitetun hakemuksen vireilletulosta ja asian ratkaisemiseksi tarvittavien asiakirjojen ja selvitysten toimittamisesta päätettävä toimiluvan myöntämisestä tai epäämisestä. Jos kyseessä on kuitenkin 5 §:n 3 momentissa tarkoitettu yhteinen arviointi määräaika on kahdeksan kuukautta.

9 a §

Toimiluvan peruuttaminen ja toimiluvan mukaisen toiminnan rajoittaminen

Jos vakuutusyhtiön toimilupa peruutetaan tai vakuutusyhtiö asetetaan selvitystilaan tai konkurssiin, 25 luvun mukaista valvontaa ja Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia valvontavaltuuksia sovelletaan myös selvitystilaan tai konkurssiin asettamisen jälkeen.

9 b §

Tietojen ilmoittaminen

Finanssivalvonnan on annettava tiedoksi toimiluvan myöntämistä ja epäämistä koskevat sekä toimiluvan peruuttamista koskevat päätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Tiedot on toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ESAP-asetuksen 2 artiklan 3 alakohdan mukaisessa muodossa. Tietoihin on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) kaikki sen vakuutusyhtiön nimet, johon tiedot liittyvät;
- 2) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön oikeushenkilötunnus;
- 3) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietojen tyyppi;
- 4) maininta siitä, sisältyykö tietoihin henkilötietoja.

2 a luku

Suhteuttamistoimenpiteet

Pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö

1 §

Pelkästään tai pääasiassa henkivakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Pelkästään henkivakuutustoimintaa harjoittava vakuutusyhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

- 1) yhtiön 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus on enintään yhtä paljon kuin viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitettusta vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta;
- 2) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa ETA-valtioissa harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:
 - a) 20 000 000 euroa; tai
 - b) 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

3) yhtiön henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu vakavaraisuuslaskennan vastuovelka on enintään 1 000 000 000 euroa;

4) seuraavien summa on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaalirisktiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

5) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä; ja

6) yhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös sellaiseen henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittavaan vakuutusyhtiöön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) yhtiön henkivakuutustoimintaan liittyvän vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan osuus on vähintään 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä; ja

2) yhtiön vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on alle 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 2 eikä 5 kohtaa.

2 §

Pelkästään tai pääasiassa vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Pelkästään vahinkovakuutustoimintaa harjoittava vakuutusyhtiö voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

2) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa ETA-valtioissa harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

3) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 000 000 euroa;

4) vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 5—7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan bruttomääräisen vakuutusmaksutulon yhteismäärä on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;

5) seuraavien yhteismäärä on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaalirisktiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

6) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä; ja

7) yhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovelletaan myös sellaiseen vahinko- ja henkivakuutustoimintaa harjoittavaan vakuutusyhtiöön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) yhtiön henkivakuutustoimintaan liittyvän vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan osuus on alle 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä; ja

2) yhtiön vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä.

Vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 2 eikä 6 kohtaa.

3 §

Henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Sellainen henki- ja vahinkovakuutustoimintaa harjoittava yhtiö, jonka henkivakuutustoimintaan liittyvän vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan osuus on vähintään 20 prosenttia 10 luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä ja jonka vahinkovakuutustoimintaan liittyvä vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on vähintään 40 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä, voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) yhtiön 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus on enintään yhtä paljon kuin viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitetusta vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta;

2) kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kuluhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

3) yhtiön henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu vakavaraisuuslaskennan vastuovelka on enintään 1 000 000 000 euroa;

4) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo vahinkovakuutustoiminnasta on enintään 100 000 000 euroa;

5) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo muissa ETA-valtioissa harjoitetusta liiketoiminnasta on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia yhtiön vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

6) vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 5—7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan bruttomääräisen vakuutusmaksutulon yhteismäärä on enintään 30 prosenttia vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta;

7) seuraavien yhteismäärä on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaaliriskisiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

8) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä; ja

9) yhtiö täyttää vakavaraisuuspääomavaatimuksen.

Vakuutuskytkösyhtiöihin ei sovelleta 1 momentin 5 eikä 8 kohtaa.

4 §

Vakuutuskytkösyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Edellä 1—3 §:ssä säädetystä poiketen, vakuutuskytkösyhtiö voidaan myös luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua molemmat seuraavista edellytyksistä:

1) kaikki yhtiön vakuutetut ja edunsaajat ovat joitakin seuraavista:

a) oikeushenkilöitä, jotka kuuluvat vakuutuskytkösyhtiön kanssa samaan ryhmään; tai

b) luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua a alakohdassa tarkoitetun ryhmän vakuutussopimusten piiriin, jos kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitetusta vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta; ja

2) yhtiön vakuutusvelvoitteet sekä jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

5 §

Toiminnaltaan pienen vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi

Edellä 1—4 §:ssä säädetystä poiketen ja jollei 2 momentista muuta johdu, vakuutusyhtiö voidaan myös luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos se täyttää kahtena peräkkäisenä tilikautena välittömästi ennen luokittelua seuraavat edellytykset:

1) yhtiön vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ei ylitä 15 000 000 euroa;

2) yhtiön tai yhtiön kuuluessa 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyritysryhmään ryhmän 10 luvun mukainen vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka ei ylitä 50 000 000 euroa;

3) yhtiön liiketoiminta ei sisällä vakuutus- tai jälleenvakuutustoimintaa, joka kattaa vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vakuutusluokkiin 11—15 kuuluvia riskejä, paitsi jos ne muodostavat mainitun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuja liitännäisriskejä; ja

4) yhtiön liiketoimintaan ei kuulu jälleenvakuutustoimintoja, joiden vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo ylittää 600 000 euroa tai joiden 10 luvussa tarkoitettu vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka ylittää 2 700 000 euroa tai joiden vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon osuus ylittää 10 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä tai joiden vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka ylittää 10 prosenttia sen mainitussa luvussa tarkoitetun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan kokonaismäärästä.

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa liiketoimintaa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella, sitä ei voida luokitella 1 momentin mukaisesti pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi.

6 §

Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelu, jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta sitten

Jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle kaksi vuotta sitten, 1—4 tai 5 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan viimeisen luokittelua edeltäneen tilikauden perusteella.

Jos vakuutusyhtiö on saanut toimiluvan alle vuosi sitten, 1—4 tai 5 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan 2 luvun 3 §:n 4 momentin 1 kohdassa tarkoitetun toimintasuunnitelman perusteella.

7 §

Vakuutusyhtiöt, joita ei voi koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi

Edellä 1—5 §:ssä säädetystä poiketen, seuraavia yhtiöitä ei koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi:

1) yhtiö, joka käyttää osittaista tai kokonaista sisäistä mallia vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen 11 luvun 19 §:n mukaisesti;

2) yhtiö, joka on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetun ryhmittymän emoyritys tai tämän lain 26 luvun 2 §:ssä tarkoitetun vakuutusryhmän emoyritys ja johon sovelletaan ryhmävalvontaa, paitsi jos ryhmä on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi;

3) yhtiö, joka on 26 luvun 24 §:n 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen emoyritys;

4) yhtiö, joka hoitaa vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitetun henkivakuutusluokan 7 mukaista ryhmäeläkerahastoa, jos kyseisen rahaston varojen arvo on yli 1 000 000 000 euroa.

8 §

Vakuutusyhtiön ilmoitus

Vakuutusyhtiön on tullakseen luokitelluksi pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi toimitettava Finanssivalvonnalle ilmoitus.

Ilmoitukseen on liitettävä:

1) selvitys siitä, että vakuutusyhtiö täyttää 1—4 tai 5 §:ssä säädetty edellytykset;

2) ilmoitus, että vakuutusyhtiö ei suunnittele strategisia muutoksia, jotka johtaisivat minkään 1—4 tai 5 §:ssä säädetyn edellytyksen täyttämättä jäämiseen seuraavan kolmen vuoden aikana; ja

3) selvitys niistä 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista suhteuttamistoimenpiteistä, joita vakuutusyhtiö aikoo käyttää.

9 §

Luokittelumenettely

Finanssivalvonta voi kahden kuukauden kuluessa 8 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen ja siihen liitettävän selvityksen vastaanottamisesta päättää, että vakuutusyhtiötä ei voida luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, jos:

1) vakuutusyhtiö ei täytä 1—4 tai 5 §:ssä säädettyjä edellytyksiä;

2) vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka arvioidaan käyttämättä 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia sekä vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain (304/2015) 11 ja 12 §:ssä ja Solvenssi II-direktiivin 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä; tai

3) vakuutusyhtiön osuus Suomen vahinko- tai henkivakuutusmarkkinoista on yli viisi prosenttia.

Jos 1 momentissa tarkoitettua päätöstä ei tehdä siinä säädetyssä määräajassa, 8 §:ssä tarkoitettun ilmoituksen tehnyt vakuutusyhtiö luokitellaan määräajan päättyessä pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Jos Finanssivalvonta antaa ennen 1 momentissa säädetyssä määräajan päättymistä päätöksen, jonka mukaan vakuutusyhtiö luokitellaan pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, luokittelu alkaa siitä päivästä, kun Finanssivalvonta antaa kyseisen päätöksen.

10 §

Luokittelun päätyminen

Jos pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokiteltu vakuutusyhtiö ei enää täytä jotakin 1—4 tai 5 §:ssä säädetyistä edellytyksistä, sen on ilmoitettava asiasta viipymättä Finanssivalvonnalle.

Jos 1 momentissa tarkoitettu täyttämättä jättäminen jatkuu yhtäjaksoisesti kahden peräkkäisen vuoden ajan, vakuutusyhtiön on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kyseisessä tilanteessa vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

Jos vakuutusyhtiöstä, joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, tulee jokin 7 §:ssä tarkoitetuista yhtiöistä, yhtiön on ilmoitettava asiasta viipymättä Finanssivalvonnalle. Kyseisessä tilanteessa vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

Edellä 2 momentissa säädetyistä poiketen, jos vakuutusyhtiö on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi 5 §:n perusteella ja edellytysten täyttämättä jättäminen jatkuu yhtäjaksoisesti kolmen peräkkäisen vuoden ajan, vakuutusyhtiön on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kyseisessä tilanteessa vakuutusyhtiön luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi lakkaa seuraavasta tilikaudesta alkaen.

11 §

Pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön suhteuttamistoimenpiteet

Pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö, joka täyttää 1—4 tai 5 §:ssä säädetyt edellytykset ja joka on luokiteltu 9 §:n mukaisesti, voi soveltaa 6 luvun 8 §:n 5 momentissa, 9 a §:n 2 momentissa, 10 b §:n 5 momentissa, 12 §:n 6 momentissa, 12 a §:n 6 momentissa ja 12 c §:n 4 momentissa, 7 luvun 8 a §:n 3 momentissa, 8 a luvun 5 §:n 4 momentissa, 10 luvun 10 §:n 6 momentissa ja 25 luvun 3 a §:n 3 momentissa säädetyjä suhteuttamistoimenpiteitä sekä komission Solvenssi II -direktiivin nojalla antamissa delegoidussa säädöksissä säädetyjä suhteuttamistoimenpiteitä.

Edellä 1 momentissa säädetyistä poiketen, Finanssivalvonta voi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö ei saa käyttää jotakin 1 momentissa tarkoitettua suhteuttamistoimenpidettä, jos:

1) vakuutusyhtiö ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka arvioidaan käyttämättä 10 luvun 7 a §:n 1 momentissa tarkoitettua vaiheistumekanismia sekä vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 ja 12 §:ssä ja Solvenssi II-direktiivin 111 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, tai on olemassa riski, että vakuutusyhtiö ei täytä sitä seuraavan kolmen kuukauden aikana;

2) vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä on tehoton; tai

3) vakuutusyhtiön riskiprofiilissa on tapahtunut olennaisia muutoksia, jotka voivat johtaa siihen, että vakuutusyhtiö ei jatkossa täytä 1—4 tai 5 §:ssä säädetyjä edellytyksiä.

12 §

Finanssivalvonnalle annettavat tiedot

Vakuutusyhtiön on vuoden kuluessa siitä, kun se on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, ilmoitettava Finanssivalvonnalle osana 25 luvun 3 §:n mukaisesti toimitettavia tietoja, tieto niistä tämän luvun 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuista suhteuttamistoimenpiteistä, joita yhtiö käyttää.

Jos pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö aikoo muuttaa sitä mitä suhteuttamistoimenpiteitä se käyttää, kyseisestä muutoksesta on viipymättä ilmoitettava Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnalta haettavat suhteuttamistoimenpiteet

13 §

Suhteuttamistoimenpiteitä koskeva hakemus

Jos vakuutusyhtiötä ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi, yhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta hyväksynnän käyttää yhtä tai useampaa 6 luvun 8 §:n 5 momentissa, 9 a §:n 2 momentissa, 10 b §:n 5 momentissa, 12 §:n 6 momentissa ja 12 a §:n 6 momentissa, 10 luvun 10 §:n 6 momentissa ja 25 luvun 3 a §:n 4 momentissa säädettyä suhteuttamistoimenpidettä sekä komission Solvenssi II -direktiivin nojalla antamissa delegoidussa säädöksissä säädettyjä suhteuttamistoimenpiteitä, jotka ovat käytettävissä muille kuin pienille ja ei-monimutkaisille vakuutusyhtiöille.

Hakemukseen on liitettävä:

- 1) luettelo niistä suhteuttamistoimenpiteistä koskevista säännöksistä, joita yhtiö haluaa soveltaa sekä selvitys siitä, miten säännösten soveltaminen on perusteltua suhteessa yhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon komission asetuksen I osaston XVI luvussa säädetyt edellytykset Finanssivalvonnan suostumukselle;
- 2) selvitys muista kuin 1 kohdassa tarkoitetuista vakuutusyhtiön riskiprofilia koskevista olennaisista tiedoista; ja
- 3) ilmoitus siitä, että vakuutusyhtiö ei suunnittele strategisia muutoksia, jotka vaikuttaisivat yhtiön riskiprofiiliin seuraavan kolmen vuoden aikana.

14 §

Finanssivalvonnan hyväksynnän antaminen

Finanssivalvonnan on kahden kuukauden kuluessa 13 §:ssä tarkoitetun hakemuksen ja siihen liitettävän selvityksen saapumisesta päätettävä, hyväksyykö vai hylkääkö se yhtiön hakemuksen taikka jonkin hakemukseen sisältyvän tietyn suhteuttamistoimenpiteen soveltamisen. Jos Finanssivalvonta hyväksyy hakemuksen, sen on lisäksi päätöksen yhteydessä ilmoitettava yhtiölle ne suhteuttamistoimenpiteitä koskevat säännökset, joiden käyttämisen se hyväksyy. Finanssivalvonta voi hyväksyä hakemuksen tietyn ehdoin, jotka on sisällytettävä päätökseen. Finanssivalvonta voi hylätä hakemuksen tai jonkin tietyn suhteuttamistoimenpiteen soveltamisen, jos se arvioi, että soveltaminen ei ole perusteltua vakuutusyhtiön riskiprofiiliin liittyvien syiden takia.

Finanssivalvonta voi pyytää lisäselvitystä vakuutusyhtiöltä, jos se on tarpeen 1 momentissa tarkoitetun arvion suorittamiseksi. Mainitussa momentissa tarkoitettu aika arvion suorittamiselle keskeytetään ensimmäisestä selvityspyynnöstä siihen asti, kunnes vakuutusyhtiö on vastannut selvityspyyntöön. Ensimmäisen selvityspyynnön jälkeiset lisäselvityspyynnöt eivät johda ajan keskeyttämiseen.

Finanssivalvonta voi päättää muuttaa 1 momentissa tarkoitettua hyväksyntää tai peruuttaa sen, jos vakuutusyhtiön riskiprofiili on muuttunut.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle, jos se 1 momentissa tarkoitettua hyväksynnän saamisen jälkeen lopettaa suhteuttamistoimenpiteen soveltamisen.

Lisäksi edellytyksistä Finanssivalvonnan suostumukselle säädetään komission asetuksen I osaston XVI luvussa.

3 luku

Ensivakuutustoiminnan harjoittaminen ulkomailla

11 §

Annettuja tietoja koskeva muutosilmoitus

Jos vakuutusyhtiön vakuutuspalvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittama liiketoiminta muuttuu tavalla, joka vaikuttaa olennaisesti yhtiön riskiprofiiliin tai vakuutustoimintaan yhdessä tai useammassa ETA-valtiossa, vakuutusyhtiön on ilmoitettava tästä välittömästi Finanssivalvonnalle. Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta viipymättä asianomaisille niiden valtioiden vakuutusvalvonnasta vastaaville viranomaiselle, jossa vakuutusyhtiö harjoittaa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa.

6 luku

Vakuutusyhtiön johto, hallintojärjestelmä ja varojen sijoittaminen

4 §

Hallituksen jäsenen kelpoisuus

Hallituksen jäsenenä ei voi olla oikeushenkilö eikä alaikäinen tai se, jolle on määrätty edunvalvoja, jonka toimintakelpoisuutta on rajoitettu tai joka on konkurssissa. Liiketoimintakiellon vaikutuksesta kelpoisuuteen säädetään liiketoimintakiellosta annetussa laissa (1059/1985).

Vähintään yhdellä hallituksen jäsenistä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella.

Hallituksen jäsenen on oltava hyvämaineinen. Hyvämaineinen on henkilö, jota ei ole lainvoimaisella tuomiolla tuomittu kymmenen viimeisen vuoden aikana vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton tehtävään. Henkilöä ei kuitenkaan pidetä hyvämaineisena, jos hän on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton tehtävään.

Hallituksen jäsenellä on oltava tehtävän hoitamisen vaatima ammatillinen pätevyys ja kokemus. Lisäksi hallituksessa on oltava edustettuna sellainen yleinen vakuutustoiminnan tuntemus kuin vakuutusyhtiön toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava hallituksen jäsenten muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että hallituksen jäsenet täyttävät 1—4 momentissa säädetyt vaatimukset.

Jos hallituksen jäsen ei täytä 1—4 momentissa säädetyjä vaatimuksia, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä siirtämään kyseisen henkilön pois hallituksen jäsenen tehtävästä.

Mitä 2 §:n 2 momentissa sekä tämän pykälän 1 ja 3—6 momentissa säädetään vakuutusyhtiön hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös vakuutusomistusyhteisön hallituksen jäsenestä.

Lisäksi hallituksen jäsenen kelpoisuudesta säädetään komission asetuksen I osaston IX luvun 3 jaksossa.

5 §

Toimitusjohtajaan ja tämän sijaiseen sovellettavat säännökset

Toimitusjohtajaan sovelletaan, mitä hallituksen jäsenestä säädetään 4 §:n 1 ja 3—6 momentissa sekä osakeyhtiölain 6 luvun 2 §:n 2 momentissa ja 4 §:ssä. Pörssiyhtiön toimitusjohtajaan sovelletaan lisäksi, mitä 4 a §:n 1 momentissa säädetään pörssiyhtiön hallituksen jäsenen esteellisyydestä tytäryhteisön päätöksenteossa.

8 §

Yleiset hallintovaatimukset

Vakuutusyhtiöllä on oltava hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet yhtiön johdon ja keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden kelpoisuusvaatimusten täyttämisen varmistamisesta, sisäisestä valvonnasta, riskienhallinnasta, sisäisestä tarkastuksesta, palkitsemisesta ja toimintojen ulkoistamisen järjestämisestä, jos toimintoja ulkoistetaan. Lisäksi toimintaperiaatteissa on otettava huomioon 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettu volatilitteettikorjaus, jos yhtiö käyttää sitä. Toimintaperiaatteissa on selkeästi määriteltävä vastuut, tavoitteet, prosessit ja sovellettavat raportointimenettelyt.

Edellä 3 momentissa tarkoitetun hallintojärjestelmän arvioinnin yhteydessä on arvioitava vakuutusyhtiön hallituksen kokoonpanon, toimivuuden ja hallinnon asianmukaisuus.

Edellä 3 momentissa säädetystä poiketen, pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt ja vakuutusyhtiö, joka on saanut 2 a luvun 14 §:n mukaisen hyväksynnän Finanssivalvonnalta, voivat tehdä kyseisessä momentissa tarkoitetun kirjallisten toimintaperiaatteiden arvioinnin harvemmin kuin kerran vuodessa, kuitenkin vähintään viiden vuoden välein. Finanssivalvonta voi edellä mainitusta poiketen velvoittaa pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön tekemään arvioinnin useammin kuin viiden vuoden välein, jos se katsoo kyseisen yhtiön erityisolosuhteiden perusteella, että arviointi on tehtävä useammin.

8 a §

Hallituksen monimuotoisuutta koskevat toimintaperiaatteet

Vakuutusyhtiöllä on oltava toimintaperiaatteet hallituksen monimuotoisuuden edistämisestä. Toimintaperiaatteissa on asetettava sukupuolten tasapuoliseen edustukseen liittyvät määrälliset tavoitteet.

9 §

Erityistä kelpoisuutta vaativat toiminnot

Hyvämaineinen on henkilö, jota ei ole lainvoimaisella tuomiolla tuomittu kymmenen viimeisen vuoden aikana vankeusrangaistukseen tai kolmen viimeisen vuoden aikana

sakkorangaistukseen rikoksesta, jonka voidaan katsoa osoittavan hänen olevan ilmeisen sopimaton tehtävään. Henkilöä ei kuitenkaan pidetä hyvämaineisena, jos hän on muutoin aikaisemmalla toiminnallaan osoittanut olevansa ilmeisen sopimaton tehtävään. Mitä 4 §:n 1 momentissa säädetään hallituksen jäsenestä, sovelletaan myös 1 momentissa tarkoitetuista keskeisistä toiminnoista vastaaviin henkilöihin.

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettujen keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden muutoksista viipymättä Finanssivalvonnalle. Ilmoituksessa on esitettävä selvitys siitä, että keskeisistä toiminnoista vastaavat henkilöt täyttävät 1 ja 2 momentin mukaiset vaatimukset.

Jos keskeisestä toiminnosta vastaava henkilö ei täytä 1 tai 2 momentissa säädettyjä vaatimuksia, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä siirtämään kyseisen henkilön pois tehtävästään keskeisestä toiminnosta vastaavana henkilönä.

9 a §

Keskeisten toimintojen riippumattomuus

Vakuutusyhtiön riskienhallintatoiminnon, sääntöjen noudattamista valvovan toiminnon, sisäisen tarkastuksen ja aktuaaritoiminnon on oltava toisistaan riippumattomia. Kyseisistä toiminnoista vastaavat henkilöt eivät saa hoitaa muita keskeisiä tehtäviä yhtiössä.

Jos vakuutusyhtiö on pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö tai jos vakuutusyhtiö on saanut 2 a luvun 14 §:n mukaisen hyväksynnän Finanssivalvonnalta, riskienhallintatoiminnosta, aktuaaritoiminnosta ja sääntöjen noudattamista valvovasta toiminnosta vastaavat henkilöt voivat vastata myös muusta keskeisestä toiminnosta, paitsi sisäisestä tarkastuksesta, hoitaa muuta tehtävää tai kuuluu yhtiön johtoon, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) mahdollisia eturistiriitoja hallitaan asianmukaisesti; ja
- 2) keskeisistä toiminnoista vastaavien henkilöiden tehtävien yhdistäminen tai tehtävän yhdistäminen johdon jäsenyyteen ei vaaranna henkilön kykyä hoitaa tehtäviään.

10 §

Riskienhallinta

Riskienhallinnan on katettava vähintään seuraavat osa-alueet:

7) operatiivisten riskien hallinta sekä Euroopan unionin kyberturvallisuusvirasto ENISAsta ja tieto- ja viestintätekniikan kyberturvallisuussertifiointista sekä asetuksen (EU) N:o 526/2013 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/881 (kyberturvallisuusasetus) 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu kyberturvallisuus;

9) luottoluokitusten asianmukaisuus; ja

10) kestävyysriskien hallinta, jossa otetaan huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikajänne.

Vakuutusyhtiön on varojen ja vastuiden hallinnan osalta säännöllisesti arvioitava ja toimitettava vuosittain Finanssivalvonnalle 25 luvun 3 §:n mukaisesti tiedot, jotka koskevat:

2) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta:

a) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvälin ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksiin, mukaan lukien perusmarginaalin laskenta; ja

b) 10 luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen erillään hallinnoitavaan omaisuuseräryhmään liittyviin muutoksiin; sekä

3) jos yhtiö käyttää 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatilitteettikorjausta, mainitussa luvussa tarkoitettun vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja 12 luvussa tarkoitettun oman varallisuuden herkkyyttä liittyen sellaisille taloudellisen tilanteen muutoksille, jotka vaikuttaisivat volatilitteettikorjauksen laskennassa käytettyyn riskikorjattuun marginaaliin.

10 a §

Kestävyysriskien hallinta

Vakuutusyhtiön on tehtävä liiketoimintaan kohdistuvien kestävyysriskien laatuun ja laajuuteen nähden riittävä kestävyysriskien hallintaa koskeva suunnitelma. Suunnitelmassa on oltava toimenpiteitä ja määrällisiä tavoitteita, joiden avulla hallitaan sellaisia taloudellisia riskejä, jotka aiheutuvat kestävyystekijöistä lyhyellä, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä. Suunnitelmassa on kestävyysriskien lisäksi otettava huomioon myös sellaiset taloudelliset riskit, jotka aiheutuvat mukautumisesta kestävyystekijöitä koskevaan Euroopan unionin ja kansalliseen sääntelyyn ja kestävyystekijöitä koskeviin sääntelytavoitteisiin, erityisesti niihin, jotka on vahvistettu puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 (eurooppalainen ilmastolaki).

Vakuutusyhtiön päättäessä I momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä ja määrällisistä tavoitteista, sen on otettava huomioon I momentissa mainitun asetuksen 3 artiklassa tarkoitettun ilmastomuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan viimeisimmät raportit ja ehdottamat toimenpiteet, erityisesti Euroopan unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisen osalta.

Jos vakuutusyhtiön sovelletaan kirjanpitolain 7 lukua kestävyysraportoinnista, tämän pykälän I momentissa tarkoitettun suunnitelman on oltava johdonmukainen kirjanpitolain 7 luvun 4 §:n I momentin 4 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien kanssa. Suunnitelmiin sisältyvien liiketoimintaan ja liiketoimintastrategiaan liittyvien toimien on oltava yhdenmukaisia. Lisäksi kaikkien yhtiön julkistamien kestävyystekijöihin liittyvien tietojen ja niiden pohjana olevien menetelmien on oltava johdonmukaisia tämän pykälän I momentissa tarkoitettun suunnitelman kanssa.

Vakuutusyhtiön on vuosittain julkistettava I momentissa tarkoitettuun suunnitelmaan sisältyvät määrälliset tavoitteet.

Jos sellaista osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, vaaditaan laatimaan I momentissa tarkoitettu suunnitelma, vakuutusyhtiöt, jotka kuuluvat kyseisen suunnitelman sekä 26 luvussa tarkoitettun ryhmävalvonnan soveltamisalaan, vapautetaan suunnitelman laatimisesta yhtiötasolla.

10 b §

Maksuvalmiusriskin hallinta

Vakuutusyhtiöllä on oltava riittävä maksuvalmius täyttääkseen taloudelliset velvoitteensa vakuutuksenottajia ja muita vastapuolia kohtaan velvoitteiden erääntyessä. Edellä säädetty koskee myös stressiolosuhteita.

Vakuutusyhtiön on tehtävä ja pidettävä ajan tasalla maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma, joka kattaa lyhyen aikavälin maksuvalmiusanalyysin ja jossa ennustetaan yhtiön varoihin ja velkoihin liittyvät tulevat ja lähtevät kassavirrat.

Finanssivalvonnan vaatimuksesta 2 momentissa tarkoitetun suunnitelman on katettava myös keskipitkä ja pitkä aikaväli.

Vakuutusyhtiön on kehitettävä ja pidettävä ajan tasalla maksuvalmiuden riskitekijöitä kuvaavia mittareita mahdollisten maksuvalmiusstressitilanteiden tunnistamiseksi, seuraamiseksi ja hallitsemiseksi.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen, pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden sekä yhtiöiden, jotka ovat saaneet 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitetun hyväksynnän Finanssivalvonnalta, ei tarvitse tehdä maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaa suunnitelmaa.

Jos vakuutusyhtiö käyttää 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatiliteettikorjausta, vakuutusyhtiön on tehtävä suunnitelma, joka sisältää ennusteen tulo- ja menokassavirtojen suhteesta vastaavuuskorjauksen tai volatiliteettikorjauksen alaisiin varoihin ja vastuisiin. Jos vakuutusyhtiö käyttää volatiliteettikorjausta, sen on lisäksi kyseisessä suunnitelmassa arvioitava, voiko syntyä volatiliteettikorjauksen käytön kanssa ristiriidassa olevia maksuvalmiusrajoitteita. Vakuutusyhtiö voi yhdistää kyseisen suunnitelman 2 momentissa tarkoitettuun maksuvalmiusriskin hallintaa koskevaan suunnitelmaan.

12 §

Riski- ja vakavaraisuusarvion sisältö

Osana riskienhallintaa vakuutusyhtiön on tehtävä yhtiön liiketoiminnan ja liiketoimintastrategian riski- ja vakavaraisuusarviointi ainakin:

3) siitä, missä määrin yhtiön riskiprofiili poikkeaa 11 luvun 2 §:ssä tarkoitetun vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, jos vakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan standardikaavaa käyttäen taikka osittaista tai kokonaista sisäistä mallia käyttäen;

4) makrotaloudellisesta tilanteesta sekä makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollisesta kehityksestä, siten kuin vakuutusyhtiön riskien luonteeseen ja toiminnan laatuun ja laajuuteen katsoen on tarpeen;

5) yhtiön yleisestä kyvystä täyttää taloudelliset velvoitteensa vakuutusentottajia ja muita vastapuolia kohtaan näiden velvoitteiden erääntyessä, myös stressiolosuhteissa;

6) yhtiön ilmastonmuutosriskeille altistumisen olennaisuudesta;

7) Finanssivalvonnan perustellusta pyynnöstä:

a) makrovakautta koskevista huolenaiheista, jotka voivat vaikuttaa vakuutusyhtiön riskiprofiiliin, hyväksytyihin riskirajoihin, liiketoimintastrategiaan, vakuutustoimintaan tai sijoituspäätöksiin sekä 1 kohdassa tarkoitettuun yhtiön kokonaisvakavaraisuuden tarpeeseen; ja

b) yhtiön toiminnoista, jotka voivat vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja jotka voivat muuttua järjestelmäriskin aiheuttajiksi.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu arviointi on tehtävä:

1) ottaen huomioon 10 luvun 8 §:ssä tarkoitetun vastaavuuskorjauksen, 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitetun volatiliteettikorjauksen, 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitetun vaiheistusmekanismin ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 ja 12 §:ssä tarkoitettujen siirtymätoimenpiteiden käytön vaikutukset; sekä

Edellä 1 momentin 4 ja 7 kohdassa tarkoitettu makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitystä koskeva arviointi on tehtävä ottaen huomioon ainakin:

1) korkojen ja korkomarginaalien taso;

2) rahoitusmarkkinoiden indeksien taso;

3) inflaatio;

4) sidonnaisuus muihin rahoitusmarkkinoiden toimijoihin; sekä

5) ilmastonmuutos, pandemiat, muut laajamittaiset tapahtumat ja muut katastrofit, jotka voivat vaikuttaa vakuutusyhtiöihin.

Edellä 1 momentin 7 kohdan a alakohdassa tarkoitettu makrovakautta koskevia huolenaiheita koskeva arviointi on tehtävä ottaen huomioon ainakin sellaiset mahdolliset epäsuotuisat tulevaisuuden skenaariot ja riskit, jotka liittyvät luottosykliin, talouden laskusuhdanteeseen, sijoitustoiminnan laumakäyttäytymiseen tai liiallisiin toimialatason riskikeskittymiin.

Finanssivalvonta ei saa vaatia pientä ja ei-monimutkaista vakuutusyhtiötä tekemään 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota. Lisäksi Finanssivalvonta voi antaa vakuutusyhtiölle 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitettua hyväksynnän olla tekemättä 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota.

Edellä 2 momentissa säädetystä poiketen vaiheistusmekanismin soveltamisen vaikutusten arviointia ei tarvitse tehdä tietyn valuutan osalta seuraavissa tilanteissa:

1) kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia;

2) kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia.

Jos vakuutusyhtiö käyttää volatilitteettikorjausta, 1 momentissa tarkoitettuun arviointiin on sisällytettävä arviointi siitä, miten merkittävästi yhtiön riskiprofiili poikkeaa volatilitteettikorjauksen perusoletuksista.

12 a §

Riski- ja vakavaraisuusarvion laatiminen, raportointi ja käyttö

Vakuutusyhtiön on tehtävä 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio vuosittain sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi.

Finanssivalvonta voi antaa luvan tehdä riski- ja vakavaraisuusarvion osana 26 luvussa tarkoitettua vakuutusryhmän tekemää riski- ja vakavaraisuusarviota. Kun Finanssivalvonta päättää, pyytääkö se vakuutusyhtiötä, joka on 26 luvussa tarkoitettua ryhmävalvonnan soveltamisalaan kuuluva tytäryhtiö, tekemään jonkin tämän luvun 12 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arvioista, sen on tunnistettava suorittaako osakasyhtiönä oleva vakuutusyhtiö, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, jonkin kyseisistä arvioinneista ryhmätasolla ja harkittava kattaako se kyseisen tytäryhtiön erityispiirteet.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö ja vakuutusyhtiö, joka on saanut Finanssivalvonnan 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitettua hyväksynnän, voi tehdä tämän luvun 12 §:ssä tarkoitettua arvioinnin vähintään joka toinen vuosi sekä viipymättä, jos yhtiön riskiprofiili on muuttunut merkittävästi. Finanssivalvonta voi pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön erityisolosuhteiden perusteella päättää, että arviointi on tehtävä useammin. Tässä momentissa tarkoitettua vakuutusyhtiön on kuitenkin jatkuvasti noudatettava 10 §:ssä tarkoitettua riskienhallintaa.

Edellä 6 momentissa säädettyä sovelletaan myös vakuutuskytkösyhtiöön, joka täyttää seuraavat edellytykset:

1) vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvälästä; sekä

2) vakuutuskytkösyhtiön vakuutusvelvoitteet sekä vakuutuskytkösyhtiön jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutussopimukset eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

12 b §

Finanssivalvonnan tietojenantovelvollisuudet

Finanssivalvonnan on toimitettava vuosittain Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 perustetulle *Euroopan järjestelmäriskikomitealle* luettelo vakuutusyhtiöistä sekä -ryhmistä, joiden osalta se pyytää tämän luvun 12 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua arviota.

Finanssivalvonnan on annettava vakuutusyhtiölle kaikki sille 12 §:n 1 momentissa tarkoitettujen arvioinnin kannalta tarpeelliset makrovakautta koskevat parametrit sekä tiedot kyseisen arvioinnin kannalta merkityksellisistä makrovakautta koskevista huolenaiheista.

12 c §

Ilmastonmuutoskenaarioiden arviointi

Jos vakuutusyhtiö 12 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettuna arvioon mukaan altistuu olennaisesti ilmastonmuutosriskeille, yhtiön on määritettävä vähintään kaksi pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaariota, joihin kuuluvat seuraavat:

1) pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaario, jossa maapallon keskilämpötilan nousu jää alle kahden celsiusasteen; ja

2) pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaario, jossa maapallon keskilämpötilan nousu on merkittävästi yli kaksi celsiusastetta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaarioita on tarkasteltava uudelleen vähintään kolmen vuoden välein ja ne on päivitettävä tarvittaessa. Uudelleentarkastelussa on ilmastonmuutoskenaarioiden tehokkuuden parantamiseksi otettava huomioon aiempien ilmastonmuutoskenaarioiden määrittelyssä käytettyjen välineiden ja periaatteiden toimivuus.

Edellä 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua arvioinnissa on vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien ilmastonmuutosriskien laatuun ja laajuuteen nähden riittävän säännöllisin väliajoin arvioitava tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettujen pitkän aikavälin ilmastonmuutoskenaarioiden vaikutusta yhtiön liiketoimintaan. Kyseinen arviointi on kuitenkin tehtävä vähintään kolmen vuoden välein.

Edellä 1—3 momentissa säädetystä poiketen, pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön ei tarvitse määrittää ilmastonmuutoskenaarioita eikä arvioida niiden vaikutusta yhtiön liiketoimintaan.

16 §

Ulkoistaminen

Kriittisiä tai tärkeitä operatiivisia toimintoja tai toimia ei saa ulkoistaa tavalla, joka johtaa:

Vakuutusyhtiön on etukäteen ilmoitettava Finanssivalvonnalle aikomuksestaan ulkoistaa kriittisiä tai tärkeitä operatiivisia toimintoja tai toimia sekä ulkoistamista koskevista myöhemmistä merkittävistä muutoksista.

Kriittisen tai tärkeän operatiivisen toiminnon tai toimen ulkoistamisesta on tehtävä kirjallinen sopimus.

18 §

Aktuaaritoiminto

Aktuaaritoiminnon tehtävänä on:

3 b) valvoa vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan laskentaa 10 luvun 11 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa;

Omistajaohjaus, sijoitusstrategia sekä tiedot järjestelyistä omaisuudenhoitajan, rahastoyhtiön tai vaihtoehtorahaston hoitajan kanssa

20 e §

Tiedot sijoitusstrategiasta ja järjestelyistä omaisuudenhoitajan, vaihtoehtorahaston hoitajan tai rahastoyhtiön kanssa

20 f §

Vakuutusyhtiön sijoitusstrategia

Vakuutusyhtiön on päättäessään sijoitusstrategiastaan otettava huomioon 12 §:n 4 momentissa tarkoitettu makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden mahdollinen kehitys.

Vakuutusyhtiön on päättäessään sijoitusstrategiastaan otettava huomioon kestävyysriskien vaikutus sijoituksiin ja sijoituspäätönsä mahdollinen pitkän aikavälin vaikutus kestävyystekijöihin.

Vakuutusyhtiön on Finanssivalvonnan pyynnöstä päättäessään sijoitusstrategiastaan arvioitava, missä määrin sijoitusstrategia voi vaikuttaa makrotalouden ja rahoitusmarkkinoiden kehitykseen ja mahdollisesti muuttua järjestelmäriskin lähteeksi sekä otettava huomioon 12 §:n 5 momentissa tarkoitettut makrovakautta koskevat huolenaiheet. Jos vakuutusyhtiön on tehtävä tässä momentissa tarkoitettu arvio, sen on otettava huomioon arvion tuloksena saadut näkökohdat sijoituspäätöksissään.

Finanssivalvonnan on päättäessään pyytäväkö vakuutusyhtiötä, joka on 26 luvussa tarkoitetun ryhmävalvonnan soveltamisalaan kuuluva tytäryhtiö, tekemään 3 momentissa tarkoitetun arvion, tunnistettava suorittaako sellainen osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, arvioinnin ryhmätasolla ja harkittava kattaako se kyseisen tytäryhtiön erityispiirteet.

21 §

Finanssivalvonnan määräyksenantovaltuudet

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä:

1) 4 §:n 5 momentissa ja 9 §:n 4 momentissa tarkoitetuista ilmoituksista, joita sille on vakuutusyhtiöiden ja vakuutusomistusyhteisöjen hallitusten jäsenten ja toimitusjohtajan sekä keskeisistä toiminnoista vastaavien osalta toimitettava;

3) 8 §:n 6 momentissa tarkoitettun jatkuvuussuunnitelman sisällöstä sekä tietojärjestelmien ja tietoturvallisuuden järjestämisestä osana 10 §:n 3 momentin 7 kohdassa tarkoitettua operatiivisten riskien hallintaa;

7 luku

Tilintarkastus ja erityinen tarkastus

Tilintarkastus

1 §

Sovellettava laki

Vakuutusomistusyhteisön tilintarkastukseen sovelletaan Finanssivalvonnasta annetun lain 31 §:ää sekä tilintarkastuslain 4 luvun 11 §:n 2 momenttia ja 5 lukua.

6 §

Vakuutusyhtiön tilintarkastusta koskevat erityiset säännökset

Vakuutusyhtiön tilintarkastajan suorittaman tilinkauden aikaisen jatkuvan tarkastuksen on riittävänä pidettävässä laajuudessa ulotuttava 9 luvun mukaiseen vastuuelkaan, sijoitustoimintaan, vakuuttamis- ja korvaustoimintaan sekä vakuutusyhtiön ja sen kanssa samaan konserniin tai tämän lain 26 luvun mukaiseen vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien yhteisöjen välisiin keskinäisiin liiketoimiin.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettusta tarkastuksesta on annettava raportti yhtiön hallitukselle.

8 a §

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus

Vakuutusyhtiön tilintarkastajan on suoritettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus vuosittain.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettusta tarkastuksesta on annettava yhtiön hallitukselle tarkastusraportti, joka sisältää kuvauksen tarkastuksen luonteesta ja tuloksista.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön tai vakuutusyhtiön tilintarkastajan ei tarvitse tarkastaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvää tasetta.

8 luku

Oma pääoma, tilinpäätös, toimintakertomus ja konserni

27 §

Puolivuositarkastus

Julkisen vakuutusyhtiön, jonka osakkeet tai takuusuudet eivät ole kaupankäynnin kohteina kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla, on laadittava arvopaperimarkkinalain 7 luvun 10 §:ssä tarkoitettu puolivuositarkastus noudattaen, mitä mainitun luvun 10—13 §:ssä säädetään. Tarkastus on ilmoitettava rekisteröitäväksi kolmen kuukauden kuluessa tarkastuskauden päättymisestä, ja siitä on annettava jäljennöksiä noudattaen, mitä kirjanpitolain 3 luvun 11 §:ssä säädetään.

8 a luku

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevien tietojen julkistaminen

1 §

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Vakuutusyhtiön on julkistettava vuosittain hallituksen hyväksymä kertomus vakavaraisuudestaan ja taloudellisesta tilastaan. Kertomus on sen julkistamisen yhteydessä toimitettava Finanssivalvonnalle 18 viikon kuluessa yhtiön tilikauden päättymisestä Solvenssi II -direktiivin 304 b artiklaa noudattaen ESAP-asetuksen 2 artiklan 3 tai 4 alakohdan mukaisessa muodossa. Tietoihin on liitettävä seuraavat tiedot:

- 1) kaikki sen vakuutusyhtiön nimet, johon tiedot liittyvät;
- 2) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön oikeushenkilötunnus;
- 3) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettu vakuutusyhtiön tai jälleenvakuutusyhtiön kokoluokka;
- 4) ESAP-asetuksen 7 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tietojen tyyppi;
- 5) maininta siitä, sisältyykö tietoihin henkilötietoja.

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen on koostuttava kahdesta yhdessä julkistettavasta osasta, joista ensimmäinen on osoitettu vakuutusosastajille ja edunsaajille ja toinen markkinoiden ammattilaisille.

Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että julkistettavat tiedot ovat jatkuvasti 2—4, 4 a, 4 b, 5, 5 a, 5 b ja 6 §:ssä säädettyjen vaatimusten mukaisia.

Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle yhdessä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa tilintarkastajan laatima 7 luvun 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti.

Lisäksi vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen sisällöstä, esittämistavasta ja tietojen esittämisajankohdista säädetään komission asetuksen I osaston XII luvussa.

2 §

Kertomuksen sisältö

Vakuutusosastajille ja edunsaajille tarkoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa on esitettävä:

- 1) lyhyt kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta;
- 2) lyhyt kuvaus yhtiön pääomanhallinnasta ja riskiprofiilista, myös kestävyysriskien osalta;
- 3) maininta siitä, julkistaako yhtiö kirjanpitolain 7 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitetun kestävyysraportin.

Markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen osassa on esitettävä:

- 1) kuvaus yhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta;
- 2) kuvaus hallintojärjestelmästä;
- 3) erilliset kuvaukset varojen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja muiden velkojen osalta niiden arvostuksessa käytetyistä kriteereistä ja menetelmistä;
- 4) pääomanhallinnan ja riskiprofiilin kuvaus, joka sisältää ainakin seuraavat tiedot:
 - a) oman varallisuuden rakenne, määrä ja laatu;
 - b) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen määrät;
 - c) Euroopan unionin rahoitusjärjestelmien vakauden kannalta merkityksellisten vakuutusyhtiöiden osalta tiedot riskiherkkyydestä;
 - d) tiedot, joiden perusteella voidaan ymmärtää standardikaavan perusoletusten ja yhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käyttämän sisäisen mallin perusoletusten pääasialliset erot;
 - e) määrä, jonka verran vähimmäispääomavaatimus on jäänyt täyttämättä tai jonka verran vakavaraisuuspääomavaatimus on merkittävästi osin jäänyt täyttämättä raportointikaudella, vaikka poikkeama olisi myöhemmin korjattu, sekä selvitys poikkeaman alkuperästä ja seurauksista ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimenpiteistä;
- 5) tieto siitä, onko yhtiö altistunut olennaisesti ilmastonmuutosriskeille 6 luvun 12 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitetun olennaisuusarvioinnin perusteella, ja tarvittaessa siitä, onko yhtiö ryhtynyt toimiin;
- 6) maininta siitä, julkistaako yhtiö kirjanpitolain 7 luvun 2 §:n 7 kohdassa tarkoitetun kestävyysraportin;
- 7) kuvaus yhtiön 6 luvun 10 a §:n 1 momentissa tarkoitetusta kestävyysriskien hallintaa koskevasta suunnitelmasta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa markkinoiden ammattilaisille tarkoitettussa osassa vakuutusyhtiö voi hyödyntää muita tämän tai muun lain taikka alemman asteisten säädösten tai määräysten vaatimusten mukaan julkistettuja tietoja tai viitata niihin, jos kyseiset tiedot vastaavat sekä laadultaan että laajuudeltaan 2 momentissa sekä 3, 4, 4 a ja 4 b §:ssä tarkoitettuja tietoja.

3 §

Analyysi oman varallisuuden merkittävästä muutoksesta

Edellä 2 §:n 2 momentin 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa kuvauksessa on oltava analyysi omaan varallisuuteen kuuluvien erien rakenteen, määrän ja laadun merkittävistä muutoksista edelliseen raportointikauteen verrattuna sekä selvitys merkittävistä eroista verrattuna niiden arvoon tilinpäätöksissä. Kuvauksessa on oltava myös lyhyt kuvaus pääoman siirrettävyydestä.

4 §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja pääomavaatimuksen korotuksen julkistaminen

Edellä 2 §:n 2 momentin 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevista tiedoista on erikseen käytävä ilmi:

4 a §

Vastaavuuskorjausta ja volatiliteettikorjausta koskevien tietojen julkistaminen

Vakuutusyhtiön käyttäessä 10 luvun 8 §:ssä tarkoitettua vastaavuuskorjausta tämän luvun 2 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin kuvauksiin on sisällyttävä kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, jossa vastaavuuskorjausta käytetään, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen käyttämättä jättäminen vaikuttaisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

Edellä 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa ja 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa kuvauksissa on oltava maininta siitä, käyttääkö yhtiö 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ja jos volatiliteettikorjausta käytetään, yhtiön on julkistettava seuraavat tiedot:

1) määrällinen arvio siitä, miten volatiliteettikorjauksen käyttämättä jättäminen vaikuttaisi yhtiön taloudelliseen asemaan;

2) kunkin asianomaisen valuutan, tai soveltuvin osin maan, osalta 10 luvun 8 a §:n mukaisesti laskettu volatiliteettikorjaus ja vastaavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaat estimaatit.

4 b §

Korkokäyrää koskevien tietojen julkistaminen

Vakuutusyhtiön on 1 §:n 1 momentissa tarkoitettussa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa esitettävä vaikutukset, jotka aiheutuvat siitä, että 10 luvun 2 §:ssä tarkoitettua vastuuvelan laskemisessa vakuutusyhtiö käyttää asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää ilman vastaavuus- ja volatiliteettikorjausta, joka on määritelty korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia soveltamatta, sen sijaan, että vakuutusyhtiö käyttäisi asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää ilman vastaavuus- ja volatiliteettikorjausta, joka on määritelty soveltaen korkokäyrää koskevaa vaiheistusmekanismia.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta tietyn valuutan osalta seuraavissa tilanteissa:

1) kyseisen valuutan määräisten vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osuus kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista on enintään 5 prosenttia; ja

2) kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvien tulevaisuuden kassavirtojen osalta niiden tulevaisuuden kassavirtojen osuus, joissa maturiteeteissa asiaankuuluvaa riskitön korkokäyrä on ekstrapoloitu kaikista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin liittyvistä tulevaisuuden kassavirroista, on enintään 10 prosenttia.

Jos vakuutusyhtiö soveltaa 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua korkokäyrän vaiheistusmekanismia, yhtiön on tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa julkistettava se, että yhtiö soveltaa vaiheistusmekanismia, ja määrällinen arvio vaiheistusmekanismiin soveltamatta jättämisen vaikutuksesta yhtiön taloudelliseen asemaan.

Jos vakuutusyhtiö soveltaa 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua korkokäyrän vaiheistusmekanismia ja vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 tai 12 §:ssä tarkoitettua korjausta tai vähennystä, sen on julkistettava tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa minkälainen yhteisvaikutus vaiheistus- ja siirtymätoimenpiteiden soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

4 c §

Korkoariskiosioon liittyvän vaiheistuksen julkistaminen

Jos vakuutusyhtiön on komission asetuksen mukaan käytettävä 11 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettuun korkorisktiin liittyvää vaiheistusta, yhtiön on julkistettava tieto siitä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettussa markkinoiden ammattilaisille tarkoitetuista tiedoista koostuvassa osassa. Lisäksi yhtiön on julkistettava määrällinen arvio siitä, millainen vaikutus vaiheistuksen soveltamatta jättämisellä olisi yhtiön taloudelliseen asemaan.

5 §

Julkistamista koskevat poikkeukset

Lukuun ottamatta 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa ja 2 momentin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja tietoja vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan suostumuksella jättää tietoja julkistamatta. Finanssivalvonnan on sallittava tietojen julkistamatta jättäminen, jos tässä luvussa tarkoitettujen tietojen julkistaminen antaisi toisille vakuutusyhtiöille merkittävän kilpailuedun tai jos kyse on salassapitovelvollisuuden alaisista tiedoista.

Edellä 1 §:n 1 momentissa säädetystä poiketen, jälleenvakuutusyhtiön ei tarvitse julkistaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa.

Edellä 2 §:n 2 momentissa säädetystä poiketen, pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön on julkistettava vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen markkinoiden ammattilaisille tarkoitettussa osassa ainoastaan komission Solvenssi II -direktiivin 56 artiklan nojalla antamissa teknisissä täytäntöönpanostandeissa tarkoitettuja määrällisiä tietoja edellyttäen, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö julkistaa kolmen vuoden välein täydellisen vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää kaikki tämän luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tietoja.

5 a §

Vakuutuskytkösyhtiön julkistamista koskevat poikkeukset

Edellä 2 §:ssä säädetystä poiketen, vakuutuskytkösyhtiön ei tarvitse julkistaa mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettua osaa, ja mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitettuun markkinoiden ammattilaisille tarkoitettuun osaan on sisällytettävä ainoastaan komission Solvenssi II -direktiivin 56 artiklan nojalla antamissa teknisissä täytäntöönpanostandeissa tarkoitettuja määrällisiä tietoja, jos vakuutuskytkösyhtiö täyttää seuraavat edellytykset:

1) yhtiön vakuutetut henkilöt ja edunsaajat ovat oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu, tai luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutussopimusten piiriin, ja liiketoiminta, joka kattaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka voivat kuulua ryhmän vakuutussopimusten piiriin, on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta;

2) yhtiön vakuutusveloitteet eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista; ja

3) jos yhtiö on jälleenvakuutuskytkösyhtiö:

a) emoyritykselle tai mille tahansa ryhmään kuuluvalla yritykselle annetut voimassa olevat lainat ja konsernitilijärjestelyt, eivät ylitä 20 prosenttia yhtiön varojen kokonaismäärästä; sekä

b) vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan bruttomäärästä aiheutuva enimmäistappio voidaan arvioida deterministisesti käyttämättä stokastisia menetelmiä.

5 b §

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Poikkeuksellisen terveystuhoisan, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman ollessa kyseessä Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako tällainen tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 1 §:n 1 momentissa säädetyissä määräajoissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua määräaikaisten pidentämisestä säädetään Solvenssi II -direktiivin 304 e artiklan 2 kohdan nojalla annetulla komission delegoidulla asetuksella.

10 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen ja vastuuvetka vakavaraisuuslaskennassa

7 §

Korkokäyrä

Parhaan estimaatin laskennan korkokäyränä käytetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa tarkoitettua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisemaa asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää. Tätä korkokäyrää voidaan mukauttaa tämän luvun 8 §:ssä tarkoitettulla vastaavuuskorjauksella tai se voi olla mukautettu 8 a §:ssä tarkoitettulla volatilitteettikorjauksella.

Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on julkaissut ja Euroopan komissio vahvistanut laskennassa käytettävälle valuutalle riskittömän korkokäyrän, vakuutusyhtiön on käytettävä tätä korkokäyrää. Muussa tapauksessa vakuutusyhtiön tulee määrittellä korkokäyrä.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä asiaankuuluvista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, ja sen on oltava sopuosoitussa kyseisten tietojen kanssa. Tässä määrittämisessä otetaan huomioon asiaankuuluvat rahoitusvälineet, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen tulevien maturiteettien osalta asiaankuuluva riskitön korko ekstrapoloidaan 5 momentin mukaisesti.

Kunkin valuutan ensimmäinen tasoituspiste on pisin maturiteetti, jonka osalta seuraavat edellytykset täyttyvät:

- 1) kyseisen maturiteetin rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät; ja
- 2) kyseisen maturiteetin tai pidemmän maturiteetin liikkeessä olevien joukkovelkakirjalainojen prosenttiosuus kaikista kyseisen valuutan määräisistä liikkeessä olevista joukkovelkakirjalainoista on riittävän suuri.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan on perustuttava termiinikorkoihin, jotka lähestyvät tasaisesti korkokäyrän päätearvoa ensimmäisessä tasoituspisteessä sovellettavasta termiinikorosta. Ekstrapoloidun termiinikoron on oltava yhtä suuri kuin likvidin termiinikoron ja korkokäyrän päätearvon painotettu keskiarvo. Likvidin termiinikoron on perustuttava pisimpiin sellaisiin maturiteetteihin liittyvään yhteen tai useampaan termiinikorkoon, joiden osalta asiaankuuluvien rahoitusvälineiden markkinoiden voidaan havaita olevan syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Jos maturiteetti on vähintään 40 vuotta ensimmäisen tasoituspisteen jälkeen, korkokäyrän päätearvon painotuksen on oltava vähintään 77,5 prosenttia.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidussa osassa on otettava huomioon tiedot muista rahoitusvälineistä kuin joukkovelkakirjalainoista, jos kyseisten rahoitusvälineiden markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

Lisäksi riskittömän korkokäyrän ekstrapoloinnista säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jaksossa.

7 a §

Korkokäyrän vaiheistusmekanismi

Finanssivalvonnan ennalta antamalla luvalla vakuutusyhtiö voi käyttää tämän luvun 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia, jossa:

1) parametrit, joilla määritetään, kuinka nopeasti termiikorot lähestyvät ekstrapolaatiossa korkokäyrän päätearvoa, asetetaan tämän lain voimaantulopäivänä siten, että riskitön korkokäyrä on riittävän samanlainen kuin kyseisen päivän riskitön korkokäyrä, joka on määritetty tämän lain voimaantuloa edeltävänä päivänä sovellettavien ekstrapolointia koskevien sääntöjen mukaisesti; ja

2) näitä parametrejä pienennetään lineaarisesti kunkin kalenterivuoden alussa siten, että ekstrapolaation lopullisia parametrejä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2032.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vaiheistusmekanismi ei saa vaikuttaa rahoitusmarkkinoiden syvyyden, likviditeetin ja läpinäkyvyyden arviointiin eikä tämän luvun 7 §:n 4 momentissa tarkoitettuun ensimmäiseen tasoituspisteeseen.

8 §

Vastaavuuskorjauksen käyttäminen

Vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta korkokäyrään laskiessaan käyttämisen edellytykset täyttyviin vakuutusvelvoitteisiin liittyvää 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia. Vakuutusyhtiö, joka käyttää vastaavuuskorjausta, ei saa palata menetelmään, johon ei sisälly vastaavuuskorjausta, niin kauan kuin vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset täyttyvät. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset eivät täyty, vakuutusyhtiön on viipymättä ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet niiden täyttämiseksi. Jos vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytykset ovat jääneet täyttymättä yli kaksi kuukautta päivämäärästä, jona vakuutusyhtiö ei enää täyttänyt ehtoja, vakuutusyhtiön on lakattava käyttämästä vastaavuuskorjausta. Vakuutusyhtiö saa Finanssivalvonnan suostumuksella käyttää vastaavuuskorjausta uudelleen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua siitä, kun vakuutusyhtiö lakkasi käyttämästä vastaavuuskorjausta.

Lisäksi oletuksista, menetelmistä ja tarvittavista parametreista vastaavuuskorjauksen laskemiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 4 jakson 4 alajaksossa.

8 a §

Volatiliteettikorjauksen käyttäminen

Laskiessaan 6 §:ssä tarkoitettua parasta estimaattia vakuutusyhtiö voi Finanssivalvonnan ennalta antamalla luvalla käyttää 7 §:ssä tarkoitettuun korkokäyrään kunkin valuutan osalta volatiliteettikorjausta, jos:

1) tietyin valuutan volatiliteettikorjausta käytetään yhtiön kaikkiin sellaisiin kyseisen valuutan määräisiin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin, joissa kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskennassa käytetty asiaankuuluva riskitön korkokäyrä ei sisällä vastaavuuskorjausta; ja

2) yhtiö osoittaa Finanssivalvonnalle, että sillä on käytössä asianmukaiset menettelyt volatiliteettikorjauksen laskemiseksi.

Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä lopettamaan 1 momentissa tarkoitettua volatiliteettikorjauksen käyttämisen, jos yhtiö ei enää täytä mainitun momentin mukaisia Finanssivalvonnan suostumuksen edellytyksiä. Kun yhtiö täyttää taas kyseiset edellytykset, se voi hakea Finanssivalvonnalta uudestaan 1 momentissa tarkoitettua lupaa.

10 §

Riskimarginaali

Riskimarginaali lasketaan määrittämällä pääomakustannus, joka vastaa vakuutus sopimuksista niiden kestoaikana aiheutuvien velvoitteiden täyttämiseen vaadittavaa 11 luvun 2 §:ssä tarkoitettua vakavaraisuuspääomavaatimusta ajallisesti mukautettuna. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukautus koostuu eksponentiaalisesta ja aikasidonnaisesta tekijästä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua pääomakustannusta laskettaessa käytettävä pääomakustannuksen taso on 4,75 prosenttia.

Jos vakuutus- ja jälleenvakuutus sopimuksiin sisältyy rahoitusoptioita ja taloudellisia takuita, parhaan estimaatin laskennassa käytetyissä menetelmissä on otettava asianmukaisesti huomioon, että kyseisistä sopimuksista johtuvien kassavirtojen nykyarvo voi riippua tulevien tapahtumien ja tulevan kehityksen odotetusta tuloksesta ja siitä, miten toteutunut tulos mahdollisesti poikkeaa odotetusta tuloksesta tietyissä skenaarioissa.

Edellä 4 momentissa säädetystä poiketen, pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt, sekä yhtiöt, jotka ovat saaneet 2 a luvun 14 §:ssä tarkoitetun hyväksynnän Finanssivalvonnalta, voivat käyttää parhaan estimaatin laskennassa turvaavaa determinististä arvostusta niiden henkivakuutusvelvoitteiden osalta, joihin liittyy sellaisia optioita ja takuita, joita ei pidetä olennaisina.

11 §

Poikkeukset parhaan estimaatin ja riskimarginaalin laskennassa

Lisäksi tapauskohtaisten menetelmien käyttämisestä vastuuvelan arvioimiseksi säädetään komission asetuksen I osaston III luvun 2 jaksossa ja yksinkertaistettujen menetelmien käyttämisestä ja niiden edellytyksistä I osaston III luvun 6 jaksossa.

15 §

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksenantovaltuudet

Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä:

- 1) vastaavuuskorjauksen käyttämisen edellytyksistä ja laskemisesta; ja
- 2) volatilitteettikorjauksen laskemisesta.

11 luku

Pääomavaatimukset

8 §

Perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskeminen

Perusvakavaraisuuspääomavaatimus lasketaan Solvenssi II -direktiivin liitteessä IV olevan kaavan mukaisesti. Lisäksi perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennasta, riskiosioista,

vakuutusvelvoitteiden sijoittamisesta riskiosioihin ja riskiosoiden pääomavaatimusten yhdistämisestä sekä eräistä yksinkertaistetuista menettelyistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 1 jaksossa.

12 §

Markkinariskiosio

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon riski, joka liittyy vakuutusyhtiön varojen ja velkojen arvoihin vaikuttavien rahoitusvälineiden markkinahintojen tasoon ja vaihteluun, sekä varojen ja velkojen rakenteellinen yhteensopimattomuus erityisesti niiden kestoajan osalta.

Markkinariskiosiossa otetaan huomioon varojen, velkojen ja rahoitusvälineiden arvojen herkkyys ainakin seuraavissa alariskiosioissa:

- 1) korkoriski;
- 2) osakeriski;
- 3) kiinteistöriski;
- 4) korkomarginaaliriski;
- 5) valuuttariski;
- 6) markkinariskikeskittymät.

Standardikaavan mukaiseen osakeriskin pääomavaatimukseen tehty symmetrinen mukautus, jolla katetaan osakkeiden hintatason muutoksiin liittyvä riski, ei saa johtaa siihen, että noudatetaan osakepääomavaatimusta, joka on yli 13 prosenttiyksikköä pienempi tai suurempi kuin standardikaavan mukaisen osakeriskin pääomavaatimus.

Laskettaessa 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettu korkomarginaaliriskistä johtuvaa pääomavaatimusta komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 5 alajakson mukaisesti tai laskettaessa tämän pykälän 2 momentin 6 kohdassa tarkoitetuista markkinariskikeskittymistä johtuvaa pääomavaatimusta komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 6 alajakson mukaisesti käytetään ennen 1 päivää tammikuuta 2023 syntyneisiin Euroopan unionin jäsenvaltion hallitukselta tai keskuspankilta muun kuin kyseisen maan valuutassa olevien saamisten kohdalla samoja parametreja kuin laskettaessa saamia kyseisen maan omassa valuutassa. Tätä momenttia sovelletaan myös 26 luvussa tarkoitettuun vakuutusyhtyriskiryhmään.

Lisäksi osakeriskin pääomavaatimuksen symmetrisestä mukautuksesta, markkinariskiosion alariskiosioista, alariskiosioihin liittyvien pääomavaatimusten laskennasta ja pääomavaatimusten yhdistämisestä sekä kryptovarojen markkinoista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 ja direktiivien 2013/36/EU ja (EU) 2019/1937 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1114 3 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tarkoitettua kryptovaran aiheuttamasta riskistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 5 jaksossa.

12 a §

Pitkäaikaiset osakesijoitukset

Vakuutusyhtiö voi soveltaa pitkään hallussa pidettävien osakesijoitusten erityiseen alajoukkoon 12 b §:ää pääomavaatimuksesta, jos vakuutusyhtiö pystyy osoittamaan Finanssivalvonnalle, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) osakesijoitusten alajoukko on selkeästi yksilöity ja sitä hallinnoidaan erillään muista yhtiön toiminnoista;

2) kullekin pitkäaikaisten osakesijoitusten salkulle laaditaan pitkän aikavälin salkunhoitoperiaatteet, jotka yhtiön hallitus hyväksyy ja jotka kuvastavat yhtiön sitoumusta pitää osakesijoitusten alajoukossa oman pääoman ehtoisia kokonaisvastuita keskimäärin yli viisi vuotta;

3) osakesijoitusten alajoukko koostuu ainoastaan ETA-valtioissa tai Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (*OECD*) jäsenmaissa listatuista osakkeista tai sellaisten yritysten listaamattomista osakkeista, joiden päätoimipaikat ovat ETA-valtiossa tai OECD:n jäsenmaissa;

4) vakuutusyhtiö kykenee jatkuvasti ja myös stressiolosuhteissa välttämään alajoukkoon kuuluvien pääomasijoitusten pakkomyynnin viiden vuoden ajan;

5) vakuutusyhtiön riskienhallintastrategia sekä varojen ja velkojen hallinta- ja sijoituspolitiikka kuvastaa sitä, että yhtiö aikoo pitää osakesijoitusten alajoukkoa ajanjaksolla, joka on yhteensopiva 2 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen kanssa ja yhtiö pystyy täyttämään 4 kohdassa tarkoitettun vaatimuksen;

6) pääomasijoitusten alajoukko on asianmukaisesti hajautettu siten, että vältetään liiallinen riippuvuus tietyistä liikkeeseenlaskijasta tai yritysrühmästä sekä liiallinen riskin kasaantuminen koko riskiprofiililtaan samanlaisten pitkäaikaisten osakesijoitusten salkussa; ja

7) pääomasijoitusten alajoukkoon ei sisälly omistusyhteyksiä.

Vakuutusyhtiön on tarkasteltava uudelleen 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettun salkunhoitoperiaatteet usein ottaen huomioon salkkujen tosiasiallinen hoito. Salkunhoitoperiaatteet on sisällytettävä 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettuun riski- ja vakavaraisuusarvioon.

Jos osakkeet ovat eurooppalaisissa pitkäaikaissijoitusrahastoissa tai tietyntyyppisissä yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavissa yrityksissä taikka sellaisissa vaihtoehtoisissa sijoitusrahastoissa, jotka on määritetty komission asetuksessa tai Euroopan komission asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa, 1 momentissa säädettyjä edellytyksiä voidaan arvioida rahastojen tasolla eikä kyseisissä rahastoissa kohde-etuutena olevien omaisuserien tasolla.

Vakuutusyhtiö, joka käsittelee osakesijoitusten alajoukkoa pitkäaikaisina osakesijoituksina 1 momentin mukaisesti, ei saa palata lähestymistapaan, johon ei sisälly pitkäaikaisia osakesijoituksia.

Jos vakuutusyhtiö, joka käsittelee osakesijoitusten alajoukkoa pitkäaikaisina osakesijoituksina, ei enää täytä 1 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä, sen välittömästi ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta vaatimukset jälleen täyttyisivät. Kuukauden kuluessa päivästä, jona 1 momentissa säädettyjen edellytysten täyttämättä jättäminen on todettu, vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle tarvittavat tiedot toimista, joita yhtiö toteuttaa, jotta edellytykset jälleen täyttyisivät kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun edellytysten täyttämättä jättäminen todettiin ensimmäisen kerran. Jos vakuutusyhtiö ei kykene täyttämään uudelleen edellytyksiä kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona edellytysten täyttämättä jättäminen todettiin ensimmäisen kerran, sen on lakattava luokittelemasta pääomasijoituksia tämän pykälän mukaisiksi pitkäaikaisiksi osakesijoituksiksi ainakin kahden ja puolen vuoden ajaksi, kuitenkin vähintään niin kauan kuin 1 momentissa säädetty edellytykset eivät täyty.

Lisäksi pitkäaikaisten osakesijoitusten edellytyksistä ja yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavien yritysten tyypeistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 5 jakson 2 alajaksossa.

12 b §

Pitkäaikaisten osakesijoitusten pääomavaatimus

Pitkäaikaisten osakesijoitusten pääomavaatimus on yhtä suuri kuin oman perusvarallisuuden tappio, joka aiheutuisi pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien sijoitusten välittömästi 22 prosentin arvonalentumisesta.

13 §

Vastapuoliriskiosio

Lisäksi vastapuoliriskiosioon liittyvän pääomavaatimuksen laskennasta sekä kryptovarojen aiheuttamasta riskistä säädetään komission asetuksen I osaston V luvun 6 jaksossa.

15 §

Vaimennusvaikutus

Vaimennusvaikutuksella tarkoitetaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa huomioon otetuista riskeistä johtuvien odottamattomien tappioiden mahdollista korvautumista 10 luvussa tarkoitetun vastuuvelan tai laskennallisten verojen tai niiden molempien samanaikaisella vähenemisellä.

16 §

Riskiosion yksinkertaistettu laskeminen

Vakuutusyhtiö voi laskea yhden tai useamman 8 §:ssä tarkoitetun riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen Euroopan komission määrittelemällä yksinkertaistetulla standardikaavalla, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) yhtiöön kohdistuvien riskien laatu ja laajuus oikeuttavat yksinkertaistetun laskennan käytön;

2) standardoidun laskennan vaatiminen olisi kohtuutonta yhtiön kannalta; ja

3) yksinkertaistetun laskennan mukainen vakavaraisuuspääomavaatimus ei olennaisesti alita vakavaraisuuspääomavaatimusta, joka on saatu soveltamatta yksinkertaistettua laskentaa.

Pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt voivat lisäksi käyttää riskiosiossa tai alariskiosiossa yksinkertaistettua laskentaa, jos ne voivat osoittaa Finanssivalvonnalle ainakin joka viides vuosi, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) kukin yksittäisen sellaisen riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimus, jossa yksinkertaistettua laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kahta prosenttia perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta;

2) kaikkien niiden riskiosioiden tai alariskiosioiden pääomavaatimusten summa, joissa yksinkertaistettua laskentaa aiotaan käyttää, vastaa ilman yksinkertaistamista alle kymmentä prosenttia perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Jos vakuutusyhtiön yksittäisen riskiosion tai alariskiosion osuus perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta on enintään viisi prosenttia, yhtiö voi käyttää yksinkertaistettua laskentaa kyseisen riskiosion tai alariskiosion osalta enintään kolmen vuoden ajan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, jollei 1 momentista tai 5 §:stä muuta johdu. Tällöin sellaisten riskiosioiden tai alariskiosioiden, joihin yksinkertaistettua laskentaa sovelletaan, osuuksien yhteismäärä perusvakavaraisuusvaatimuksesta saa olla korkeintaan kymmenen prosenttia.

Laskettaessa 3 momentin mukaisesti riskiosion tai alariskiosion pääomavaatimuksen osuutta perusvakavaraisuuspääomavaatimuksesta käytetään sitä pääomavaatimusta, joka saatiin, kun riskiosio tai alariskiosio viimeksi laskettiin ilman yksinkertaistettua laskentaa.

Siitä, miten, millä ehdoilla ja mihin riskiosioihin yksinkertaistettua laskentaa voidaan käyttää, säädetään lisäksi komission asetuksen I osaston III luvun 6 jaksossa ja I osaston V luvun 1 jakson 6 alajaksossa.

25 §

Kalibrointivaatimukset

Vakuutusyhtiö voi ottaa sisäisessä mallissaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutuksen 10 luvun 8 a §:ssä tarkoitettuun volatiliteettikorjaukseen, jos:

1) menetelmässä, jolla otetaan huomioon luottomarginaalin muutosten vaikutus jonkin valuutan volatiliteettikorjaukseen, ei oteta huomioon riskikorjatun marginaalin yhtiökohtaista korjausta eikä euron osalta volatiliteettikorjauksen mahdollista makrotason volatiliteettikorjaukseen perustuvaa korottamista; ja

2) vakavaraisuuspääomavaatimus ei ole pienempi kuin kumpikaan seuraavista:

a) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan kuten vakavaraisuuspääomavaatimus, kuitenkin niin, että luottomarginaalin muutosten vaikutus volatiliteettikorjaukseen otetaan huomioon sen metodiikan menetelmien mukaisesti, joita Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää volatiliteettikorjauksen laskennassa käytetyn riskikorjatun marginaalia koskevien teknisten tietojen julkaisemisessa;

b) nimellinen vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan a alakohdan mukaisesti, kuitenkin niin, että volatiliteettikorjauksen laskennassa käytetyn riskikorjatun marginaalin määrittelyssä käytetyn valuutan edustava salkku määritetään niiden omaisuuserien perusteella, joihin vakuutusyhtiö sijoittaa, eikä kaikkien niiden vakuutusyhtiöiden omaisuuserien perusteella, joilla on kyseisen valuutan määräisiä vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita.

Edellä 3 momentin 2 kohtaa sovellettaessa tietyn valuutan edustavan salkun määrittäminen perustuu yhtiön kyseisen valuutan määräisiin omaisuuseriin, joita käytetään kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseen.

30 §

Arvio standardikaavan mukaisesta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta

Sisäistä mallia käyttävän vakuutusyhtiön on esitettävä Finanssivalvonnalle arvio standardikaavan mukaisesti lasketusta vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kahden vuoden välein taikka useammin, jos Finanssivalvonta sitä perustellusta syystä vaatii.

12 luku

Oma varallisuus vakavaraisuuslaskennassa

10 §

Eräiden oman varallisuuden erien luokittelu

Jollei 7—9 §:stä muuta johdu:

3) mahdolliset tulevat lisämaksut, joita sellaiset laivanvarustajien keskinäiset vahinkovakuutusyhtiöt, joiden maksut voivat vaihdella ja jotka vakuuttavat vain vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 6, 12 tai 17 kuuluvia riskejä, voivat vaatia vakuutuksenottajaosakkailta maksettaviksi seuraavien 12 kuukauden aikana, on sijoitettava luokkaan 2.

12 a §

Poikkeus vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistussuosuuksien vähennyksistä

Komission asetuksessa säädetyistä vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta tehtävistä omistussuosuuksien vähennyksistä poiketen, Finanssivalvonta voi 2 §:ssä tarkoitetun oman perusvarallisuuden määrittämiseksi sallia, että vakuutusyhtiö ei vähennä siitä sillä luotto- tai rahoituslaitokseen olevan omistusyhteytensä arvoa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) jokin seuraavista tilanteista soveltuu vakuutusyhtiöön:

a) luotto- tai rahoituslaitos ja vakuutusyhtiö kuuluvat samaan 26 luvun 2 §:ssä tarkoitettuun ryhmään, johon sovelletaan mainitun luvun 3 §:ää ryhmävalvonnasta, eikä sidosyrityksenä olevaan luotto- tai rahoituslaitokseen sovelleta mainitun luvun 24 d §:ssä tarkoitettua vähennystä; tai

b) Finanssivalvonta vaatii, että vakuutusyhtiöt soveltavat teknisiä laskentamenetelmiä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 20 §:n 5 momentin nojalla annettujen säännösten mukaisesti tai sallivat vakuutusyhtiöiden soveltaa näitä teknisiä laskentamenetelmiä, ja luotto- tai rahoituslaitokseen sovelletaan samoja mainitun lain mukaisia säännöksiä lisävalvonnasta kuin vakuutusyhtiöön;

2) Finanssivalvonta on vakuuttunut yhtenäisen johtamisen, riskienhallinnan ja sisäisen valvonnan tasosta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa ryhmävalvonnassa tai 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua lisävalvontaa koskevien säännösten soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta; ja

3) luotto- tai rahoituslaitokseen oleva omistusyhteys on luonteeltaan komission asetuksen 171 artiklassa tarkoitettu strateginen osakesijoitus.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja vakuutusyhtiöllä luotto- ja rahoituslaitoksiin olevia omistusyhteyksiä ovat:

1) omistusyhteydet, jotka vakuutusyhtiöllä on:

a) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuihin luottolaitoksiin ja 26 alakohdassa tarkoitettuihin rahoituslaitoksiin; ja

b) sijoituspalvelulain 1 luvun 13 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin; sekä

2) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 52 artiklassa tarkoitettujen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentit ja mainitun asetuksen 63 artiklassa tarkoitettujen toissijaisen pääoman (T2) instrumentit sekä sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2033, jäljempänä *sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetus*, 9 artiklassa tarkoitettujen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) instrumentit, joita vakuutusyhtiöllä on tämän momentin 1 kohdassa tarkoitetuissa laitoksissa, joihin niillä on omistusyhteys.

19 luku

Sulautuminen ja vähemmistöosakkeiden lunastaminen

6 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava sulautumista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehotettava niitä sulautuvan yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä

muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos sulautuminen on 3 §:ssä tarkoitettun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan yhtiön velkojen maksun.

Finanssivalvonnan on velvoitettava sulautuva yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä sulautuvan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa erikseen määrää.

20 luku

Vakuutusosakeyhtiön jakautuminen

6 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava jakautumista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehotettava niitä jakautuvan yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Finanssivalvonnan on velvoitettava jakautuva yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä jakautuvan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa erikseen määrää.

20 a luku

Kotipaikan siirto

5 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava kotipaikan siirtoa koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehotettava niitä siirtyvän yhtiön vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määräämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

21 luku

Vakuutuskannan luovuttaminen

5 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava vakuutuskannan luovuttamista koskevasta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehotettava niitä luovutettavaan vakuutuskantaan kuuluvien vakuutusten vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään

ne Finanssivalvonnalle sen määrittämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta.

Kuulutus on annettava myös muille luovuttavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on 3 §:ssä tarkoitetun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan luovuttavan yhtiön velkojen maksun. Kuulutus on annettava myös vastaanottavan yhtiön vakuutusvelkojille, jos vakuutuskannan luovuttaminen on mainitun lausunnon mukaan omiaan vaarantamaan vastaanottavan yhtiön velkojen maksun.

Finanssivalvonnan on velvoitettava luovuttava yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä luovuttavan yhtiön kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa erikseen määrää.

22 luku

Yhtiömuodon muuttaminen

5 §

Finanssivalvonnan kuulutus vakuutusvelkojille

Jollei Finanssivalvonta katso, että hakemus on ilman lisäselvityksiä hylättävä, sen on kuulutettava 4 §:ssä tarkoitetusta hakemuksesta Finanssivalvonnan verkkosivuilla. Kuulutuksessa on kehoitettava niitä vakuutusvelkojia, jotka tahtovat tehdä muistutuksia hakemusta vastaan, esittämään ne Finanssivalvonnalle sen määrittämässä ajassa, joka saa olla vähintään kuukausi ja enintään kaksi kuukautta. Finanssivalvonnan on velvoitettava yhtiö viipymättä antamaan tieto kuulutuksesta ainakin yhdessä hakijan kotipaikan sanomalehdessä sekä lisäksi siten kuin Finanssivalvonta tarvittaessa määrää.

25 luku

Vakuutusyhtiön ja vakuutusomistusyhteisön valvonta

1 §

Finanssivalvonnan valvontatehtävät

Finanssivalvonnan tehtävänä on valvoa erityisesti, että vakuutusyhtiö täyttää vaatimukset, jotka koskevat:

1) 6 luvussa tarkoitettua johtoa, hallintojärjestelmää, riski- ja vakavaraisuusarviota, kestävyysriskien hallintaa, aktuaaritoimintoa ja vastuullista vakuutusmatemaattikkoa sekä sijoittamista;

Finanssivalvonnan tehtävänä on arvioida myös vakuutusyhtiön kykyä selviytyä yhtiön taloudelliseen tilanteeseen vaikuttavista epäedullisista muutoksista ja menetelmiä, joilla yhtiö varautuu tällaisiin tilanteisiin, sekä yhtiön maksuvalmiutta. Lisäksi Finanssivalvonta valvoo vakuutusyhtiöiden markkinointia ja sopimusehtojen käyttöä.

3 §

Finanssivalvonnalle toimitettavat tiedot

Sen lisäksi, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 18 §:n 1 momentissa säädetään, vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot tämän lain 6 luvussa tarkoitetuista yhtiön johdosta, hallintojärjestelmästä ja vastuullisesta vakuutusmatemaatikosta ja sijoittamisesta, 10—12 luvussa tarkoitetuista yhtiön käyttämistä arvostusperiaatteista sekä yhtiön taloudellisesta asemasta. Toimitettavista tiedoista on käytävä ilmi vakuutusyhtiön liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä siihen liittyvät riskit. Tietojen on oltava vertailukelpoisia ja johdonmukaisia eri aikoina. Tiedot on esitettävä johdonmukaisessa ja helposti ymmärrettävässä muodossa. Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle tässä momentissa tarkoitettut tiedot vuosittain 16 viikon kuluessa yhtiön tilikauden päättymisestä. Lisäksi vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle tässä momentissa tarkoitettut tiedot neljännesvuosittain viimeistään viiden viikon kuluttua kunkin vuosineljänneksen päättymisestä. Vakuutusyhtiöllä on oltava asianmukaiset järjestelmät sekä yhtiön hallituksen hyväksymät kirjalliset toimintaperiaatteet ja menettelytavat, joita se käyttää ja noudattaa sen varmistamiseksi, että toimitettavat tiedot ovat jatkuvasti asianmukaisia.

Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettua riski- ja vakavaraisuusarvion tulokset sekä mainitun luvun 10 b §:ssä tarkoitettu maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettujen valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen yhteydessä. Vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle hallituksen hyväksymä riski- ja vakavaraisuusarvio kahden viikon kuluessa sen valmistumisesta.

Lisäksi tietojen julkistamisesta, olennaisuudesta, julkistamatta jättämisestä, valvontaa varten annettavista tiedoista, julkistamisen tavoista ja tietojen päivittämisestä säädetään komission asetuksen I osaston XII ja XIII luvussa.

3 a §

Säännöllinen valvontaraportti

Vakuutusyhtiön on joka kolmas vuosi toimitettava Finanssivalvonnalle säännöllinen valvontaraportti, joka sisältää tiedot vakuutusyhtiön liiketoiminnasta ja tuloksesta, hallintojärjestelmästä, riskiprofiilista, 10 luvussa tarkoitettua arvostamisesta sekä pääomanhallinnasta.

Säännöllinen valvontaraportti on toimitettava viimeistään 18 viikon kuluttua vakuutusyhtiön tilikauden päättymisestä.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi vaatia muita vakuutusyhtiöitä kuin pieniä ja ei-monimutkaisia vakuutusyhtiöitä toimittamaan säännöllisen valvontaraportin useammin kuin joka kolmas vuosi.

Jos Finanssivalvonta päättää, että kaikkien vakuutusyhtiöiden paitsi pienten ja ei-monimutkaisten on 2 momentin mukaisesti toimitettava raportti useammin kuin joka kolmas vuosi, vakuutusyhtiö voi hakea Finanssivalvonnalta 2 a luvun 14 §:n mukaista hyväksyntää raportin toimittamiselle joka kolmas vuosi.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen vakuutusyhtiö voi toimittaa säännöllisen valvontaraportin harvemmin kuin joka kolmas vuosi, kuitenkin vähintään joka viides vuosi.

3 b §

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Poikkeuksellisen terveysuhan, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman ollessa kyseessä Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan,

vaikuttaako tällainen tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 3 §:n 1 momentissa ja 3 a §:n 2 momentissa säädettyissä määräaajoissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen määräaikojen pidentämisestä säädetään Solvenssi II -direktiivin 304 e artiklan 2 kohdan nojalla annetulla komission delegoidulla asetuksella.

4 §

Pääomavaatimuksen korottaminen

Finanssivalvonta voi päättää korottaa vakuutusyhtiön 11 luvun 2 §:n mukaista vakavaraisuuspääomavaatimusta seuraavissa poikkeustilanteissa:

4) vakuutusyhtiön hallintojärjestelmä eroaa merkittävästi 6 luvussa säädetystä ja nämä erot estävät yhtiötä tunnistamasta, mittaamasta, seuraamasta ja hallinnoimasta asianmukaisesti siihen kohdistuvia riskejä ja ilmoittamasta niistä ja muiden toimenpiteiden toteuttaminen ei todennäköisesti korjaisi puutteita määräajassa;

5) vakuutusyhtiö soveltaa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 11 §:ssä tarkoitettua henkivakuutuksen korkokäyrän korjausta edellyttäen, että vakuutusyhtiö ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta korjausta, eikä se ole toimittanut Finanssivalvonnalle mainitun pykälän 7 momentissa tarkoitettua suunnitelmaa tai 8 momentissa tarkoitettua vuosittaista kertomusta;

6) vakuutusyhtiö soveltaa vakuutusyhtiölain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta annetun lain 12 §:ssä tarkoitettua vakavaraisuuslaskennan vastuuvulkaa koskevaa siirtymäkauden vähennystä edellyttäen, että vakuutusyhtiö ei täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta vähennystä, eikä se ole toimittanut Finanssivalvonnalle mainitun pykälän 7 momentissa tarkoitettua suunnitelmaa tai 8 momentissa tarkoitettua vuosittaista kertomusta.

Pääomavaatimuksen korotus on laskettava 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa 11 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisesti. Pääomavaatimuksen korotus on tämän pykälän 1 momentin 3—6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa oltava oikeassa suhteessa niistä puutteista johtuviin olennaisiin riskeihin, joiden johdosta Finanssivalvonta on päättänyt korottaa pääomavaatimusta.

5 a §

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jääminen korkokäyrää koskevaa vaiheistusmekanismia käyttäessä

Jos vakuutusyhtiö huomaa, että se ei täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta käyttämättä 10 luvun 7 a §:ssä tarkoitettua vaiheistusmekanismia, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun on havaittu, että vakavaraisuuspääomavaatimus jäisi täyttämättä, vakuutusyhtiön on laadittava suunnitelma, jossa esitetään toimenpiteet, joiden avulla vakuutusyhtiö pyrkii lisäämään 12 luvussa tarkoitettua hyväksyttävää omaa varallisuutta tai pienentämään yhtiön riskiprofilia, jotta vakuutusyhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen viimeistään vaiheistusmekanismin päättymispäivänä. Suunnitelmaa voidaan tarvittaessa päivittää myöhemmin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua vakuutusyhtiön on toimitettava Finanssivalvonnalle vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet. Kertomuksessa on myös esitettävä edistyminen tavoitteen saavuttamisessa. Jos vakuutusyhtiö on ryhtynyt sellaisiin toimenpiteisiin, joilla se pyrkii pienentämään riskiprofiliaan

vakavaraisuuspääomavaatimuksen alentamiseksi, nämä toimenpiteet ja edistymisen niissä on myös esitettävä kertomuksessa. Jos Finanssivalvonta toteaa, että kertomuksessa esitetyn perustella on epärealistista, että yhtiö täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen vaiheistusmekanismin päättymispäivänä, Finanssivalvonnan on peruutettava vakuutusyhtiön oikeus käyttää korkokäyrään liittyvää vaiheistusmekanismia.

6 §

Vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jääminen

Vakuutusyhtiön on ilmoitettava Finanssivalvonnalle välittömästi, jos yhtiö havaitsee, ettei se enää täytä 11 luvun 4 §:ssä säädettyä vähimmäispääomavaatimusta tai että vaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana. Ilmoitus on tehtävä välittömästi riippumatta siitä, tehdäänkö havainto 11 luvun 5 §:n 1 momentissa tarkoitettuna laskemisajankohtana vai muuna ajankohtana.

Vakuutusyhtiön on toimitettava kuukauden kuluessa vähimmäispääomavaatimuksen täyttämättä jäämisestä tai siitä, kun on havaittu, että vaatimus saattaa jäädä täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana, Finanssivalvonnan hyväksyttäväksi lyhyen aikavälin rahoitussuunnitelma. Rahoitussuunnitelmassa on osoitettava, että yhtiö täyttää kolmen kuukauden kuluessa pääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen tai täyttämättä jäämisen vaaran havaitsemisesta uudelleen vähimmäispääomavaatimuksen tai muuttaa riskiprofiliaan siten, että vähimmäispääomavaatimus täyttyy.

9 §

Luovutus- ja panttauskielto

Finanssivalvonta voi vakuutettujen etujen turvaamiseksi kieltää suomalaista vakuutusyhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta omaisuuttaan, jos:

2) vakuutusyhtiö ei täytä 11 luvun 4 §:ssä säädettyä vähimmäispääomavaatimusta, ja vakuutusyhtiötä ei ole kahden kuukauden kuluessa asetettu 23 luvun 2 §:n mukaisesti selvitystilaan tai työeläkevakuutusyhtiö ei täytä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 17 §:n 2 momentissa säädettyä vähimmäispääomavaatimusta; tai

25 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät

Säännöllisen raportointivelvollisuuden määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät, Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa päätöksellään rajoittaa raportointivelvollisuutta seuraavien edellytysten täytyessä:

1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden; ja

2) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu rajoitus myönnetään vain vakuutusyhtiöille, jotka edustavat yhteensä enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakavaraisuuslaskennan vastuuvellan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava

etusijalle pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta arvioitava pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään yhtiön sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit, riskikeskittymien taso, yhtiön varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen ja yhtiön valvontatarkoituksiin annettavia tietoja varten perustetut järjestelmät ja rakenteet sekä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettut kirjalliset toimintaperiaatteet.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa tarkoitettusta rajoituksesta arvioitava muun kuin pienen ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiön osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään 3 momentissa tarkoitettut seikat sekä:

- 1) yhtiön vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrä;
- 2) yhtiön kattamien korvausten ja etuuskien volatilitteetti;
- 3) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaisuus, joita varten toimilupa on annettu;
- 4) yhtiön hallintojärjestelmän asianmukaisuus;
- 5) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden määrä; sekä
- 6) se onko yhtiö vakuutuskytkösyhtiö, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

26 §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Finanssivalvonta voi yksittäistapauksessa rajoittaa vakuutusyhtiön säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa sen eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta seuraavien edellytysten täytyessä:

- 1) tietojen antaminen olisi liian suuri rasite vakuutusyhtiön liiketoimintaan liittyvien riskien laatuun ja laajuuteen nähden;
- 2) tietojen antaminen ei ole tarpeen vakuutusyhtiön tehokasta valvontaa varten;
- 3) vapautus ei heikennä Euroopan unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta; ja
- 4) vakuutusyhtiö pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu rajoitus tai vapautus myönnetään vain vakuutusyhtiöille, jotka edustavat yhteensä enintään 20 prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista. Osuus vahinkovakuutusmarkkinoista lasketaan bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen perusteella ja osuus henkivakuutusmarkkinoista vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan bruttomäärän perusteella. Finanssivalvonnan on asetettava etusijalle pienet ja ei-monimutkaiset vakuutusyhtiöt päättäessään, voidaanko vakuutusyhtiöihin soveltaa kyseisiä helpotuksia raportointivelvollisuudesta.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta tai vapautuksesta arvioitava pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään yhtiön sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit, riskikeskittymien taso, yhtiön varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen ja yhtiön valvontatarkoituksiin annettavia tietoja varten perustetut järjestelmät ja rakenteet sekä 3 §:n 1 momentissa tarkoitettut kirjalliset toimintaperiaatteet.

Finanssivalvonnan on päättäessään 1 momentissa säädetystä rajoituksesta tai vapautuksesta arvioitava muun kuin pienen ja ei-monimutkaisen vakuutusyhtiön osalta, onko tietojen toimittaminen liian suuri rasite suhteessa yhtiön riskien laatuun ja laajuuteen, ottaen huomioon vähintään 3 momentin mukaiset seikat sekä seuraavat:

- 1) yhtiön vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrä;
- 2) yhtiön kattamien korvausten ja etuuksien volatilitteetti;
- 3) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu;
- 4) yhtiön hallintojärjestelmän asianmukaisuus;
- 5) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden määrä; sekä
- 6) se onko yhtiö vakuutuskytkösyhtiö, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyritysryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

26 a §

Vakuutuskytkösyhtiön vapauttaminen eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta

Vakuutuskytkösyhtiön säännöllisen raportointivelvollisuuden määräaikojen ollessa yhtä vuotta lyhyemmät, vakuutuskytkösyhtiö vapautetaan kyseisestä eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos yhtiö täyttää seuraavat edellytykset:

- 1) kaikki yhtiön vakuutetut ja edunsaajat ovat:
 - a) oikeushenkilöitä siinä ryhmässä, johon vakuutuskytkösyhtiö kuuluu; tai
 - b) luonnollisia henkilöitä, jotka voivat kuulua kyseisen ryhmän vakuutuslaskennan piiriin, edellyttäen, että kyseisiä luonnollisia henkilöitä koskeva liiketoiminta on alle 5 prosenttia vakavaraisuuslaskennan vastuuvelasta; ja
- 2) yhtiön vakuutusvelvoitteet sekä jälleenvakuutusvelvoitteiden taustalla olevat vakuutuslaskennat eivät koostu pakollisista vastuuvakuutuksista.

27 §

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat tiedot

Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tiedot keskimääräisestä pääomavaatimuksen korotuksesta vakuutusyhtiötä kohden sekä edellisenä vuonna määräytyistä korotuksista, jotka on esitettävä prosenttiosuuksina vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 25 §:ssä tai 26 luvun 48 b §:ssä tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta koskevaa rajoitusta, erikseen niiden vakuutusyhtiöiden ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan tämän luvun 26 §:ssä tai 26 luvun 48 b §:ssä tarkoitettua eräkohtaista raportointivelvollisuutta koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina jäsenvaltion vakuutusyhtiöiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä.

Lisäksi Finanssivalvonnan on vuosittain toimitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle:

- 1) vakuutusyhtiöiden kokonaislukumäärä, josta ilmenee eriteltyinä pienten ja ei-monimutkaisten vakuutusyhtiöiden lukumäärä, muiden suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien vakuutusyhtiöiden lukumäärä sekä kaikkien suhteuttamistoimenpiteiden osalta eriteltyinä suhteuttamistoimenpidettä käyttävien vakuutusyhtiöiden lukumäärä; ja

2) ryhmien kokonaislukumäärä, josta ilmenee eriteltynä pienten ja ei-monimutkaisten ryhmien lukumäärä ja muiden suhteuttamistoimenpiteitä käyttävien ryhmien lukumäärä, sekä kaikkien suhteuttamistoimenpiteiden osalta eriteltynä suhteuttamistoimenpidettä käyttävien ryhmien lukumäärä.

27 a §

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot

Jos Finanssivalvonta havaitsee, että suomalaisen vakuutusyhtiön taloudellinen asema heikenee tai vakuutusyhtiö aiheuttaa kuluttajansuojaan liittyviä tai muita kehittymässä olevia riskejä, toisessa ETA-valtiossa palvelujen vapaan tarjonnan tai sijoittautumisvapauden perusteella harjoittamansa liiketoiminnan vuoksi, ja taloudellisen aseman heikentymisellä tai kehittymässä olevilla riskeillä voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja asianomaisen vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten on oltava riittävän yksityiskohtaisia ja kattavia.

Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää Finanssivalvonnalta tietoja, jotka sillä on Solvenssi II -direktiivin tai muun säädöksen perusteella oikeus pyytää, Finanssivalvonnan on annettava tiedot 20 työpäivän kuluessa kyseisen ETA-valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä tai muulla kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä. Finanssivalvonta voi pyytää määräajan pidentämistä, jos pyydetty tiedot eivät ole helposti saatavilla tai niitä on vaikea kerätä.

29 §

Toisessa ETA-valtiossa toimilupaa hakevan vakuutusyrityksen toimiluvan yhteinen arviointi

Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen on kuullut Finanssivalvontaa tilanteessa, jossa toisessa valtiossa toimilupaa hakeneesta vakuutusyrityksestä tulee Suomessa toimiluvan saaneen vakuutusyhtiön tytäryhtiö tai Suomessa toimiluvan saaneen vakuutusyhtiön emoyhtiön tytäryhtiö taikka jos määräysvalta toisessa ETA-valtiossa toimilupaa hakevassa vakuutusyrityksessä siirtyy samalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin Suomessa toimiluvan saaneessa vakuutusyhtiöissä, Finanssivalvonta voi pyytää toimilupaa hakevan yrityksen kotivaltion valvontaviranomaista arvioimaan yhdessä kyseisen toimilupahakemuksen.

Merkittävä rajat ylittävä toiminta

30 §

Merkittävän rajat ylittävän toiminnan tunnistaminen

Merkittävällä rajat ylittävällä toiminnalla tarkoitetaan sellaisen vakuutusyhtiön, jota ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, toisessa ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa vakuutustoimintaa, joka täyttää toisen seuraavista edellytyksistä:

1) koko vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka vastaa yhtiön kyseisessä ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa, on yli 15 000 000 euroa; tai

2) kyseisen ETA-valtion valvontaviranomainen pitää yhtiön sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittamaa toimintaa merkityksellisenä kyseisen ETA-valtion markkinoiden kannalta.

Jos Finanssivalvonta saa toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselta 1 momentin 2 kohdassa tarkoitusta tilanteesta ilmoituksen ja on eri mieltä vakuutusyhtiön toisessa ETA-valtiossa sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella harjoittaman toiminnan merkityksellisyydestä, Finanssivalvonnan on ilmoitettava asiasta kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle kuukauden kuluessa ilmoituksesta ja perusteltava näkemyksensä.

Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen voivat saattaa 2 momentissa tarkoitettun asian Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010, jäljempänä *Euroopan vakuutusvalvonta-asetus*, 19 artiklan mukaisesti Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää sen apua, jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen eivät pääse kahdenväliseen ratkaisuun.

31 §

Merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyvä valvontaviranomaisten välinen tehostettu yhteistyö

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa toisessa ETA-valtiossa, Finanssivalvonnan on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa sen arvioimiseksi, onko kyseisellä vakuutusyhtiöllä selkeä käsitys riskeistä ja hallitsee se hyvin niitä riskejä, joita se kohtaa tai saattaa kohdata vastaanottavassa ETA-valtiossa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun yhteistyön on oltava oikeassa suhteessa merkittävään rajat ylittävään toimintaan liittyviin riskeihin ja sen on katettava vähintään:

- 1) hallintojärjestelmä ja hallituksen kyky ymmärtää rajat ylittävien markkinoiden erityispiirteet, riskienhallintavälineet, sisäinen valvonta ja rajat ylittävää toimintaa koskevat säännösten noudattamista koskevat menettelyt;
- 2) ulkoistaminen ja jakelukumppanuudet;
- 3) liiketoimintastrategia ja vahinkokäsittely; ja
- 4) kuluttajansuoja.

32 §

Toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot

Jos vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa toisessa ETA-valtiossa, Finanssivalvonnan on toimitettava vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle vähintään kerran vuodessa, ja kyseisen valvontaviranomaisen pyytäessä, seuraavat tiedot:

- 1) vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimus ja vähimmäispääomavaatimus;
- 2) vakuutusyhtiön vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden määrät; ja
- 3) tieto mahdollisista huolenaiheista, jotka liittyvät vakuutusyhtiön vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan laskemiseen sekä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin asioihin.

Jos Finanssivalvonta havaitsee merkittävään rajat ylittävää toimintaa koskevassa valvonnassa, että vakuutusyhtiöllä on ongelmia noudattaa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä Suomessa tai vastaanottavassa ETA-valtiossa taikka olennaisia ongelmia, jotka liittyvät 31 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin asioihin ja kyseiset ongelmat vaikuttavat tai todennäköisesti

vaikuttavat toiminnan harjoittamiseen vastaanottavassa ETA-valtiossa, Finanssivalvonnan on ilmoitettava tästä viipymättä vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava sen vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomaiselle, jossa vakuutusyhtiö harjoittaa merkittävää rajat ylittävää toimintaa, jos se havaitsee taloudellisen aseman heikkenemistä tai vaaran, että vakavaraisuuspääomavaatimus tai vähimmäispääomavaatimus jää täyttämättä seuraavan kolmen kuukauden aikana.

Jos vastaanottavan ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää muita kuin 1—3 momentissa tarkoitettuja tietoja ja ne liittyvät merkittävää rajat ylittävää toimintaa harjoittavan vakuutusyhtiön vakavaraisuuteen, hallintojärjestelmään tai liiketoimintamalliin, Finanssivalvonnan on toimitettava kyseiset tiedot kohtuullisessa ajassa.

33 §

Yhteinen tarkastus

Jos toisen ETA-valtion valvontaviranomainen pyytää yhteisen tarkastuksen suorittamista sellaisen vakuutusyhtiön toimitiloissa, joka harjoittaa kyseisessä ETA-valtiossa merkittävää rajat ylittävää toimintaa ja joka ei täytä tai ei todennäköisesti täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tai vähimmäispääomavaatimusta seuraavan kolmen kuukauden aikana, Finanssivalvonnan on hyväksyttävä tai hylättävä pyyntö kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta.

Jos Finanssivalvonta hyväksyy vakuutusyhtiön toimitiloissa tehtävän yhteisen tarkastuksen, sen on pyydettävä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan kyseiseen tarkastukseen.

Kun yhteinen tarkastus on saatu päätökseen, Finanssivalvonnan ja asianomaisen toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen on päätettävä yhteisistä johtopäätöksistä sekä asianmukaisista valvontatoimista kahden kuukauden kuluessa tarkastuksen päättymisestä.

Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen voivat saattaa 3 momentissa tarkoitettun asian kahden kuukauden kuluessa kyseisessä momentissa tarkoitettun ajan päättymisestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti, jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen eivät pääse kahdenväliseen ratkaisuun johtopäätöksistä. Asiaa ei voida saattaa Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tämän pykälän 3 momentissa tarkoitettun kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen tai sen jälkeen, kun Finanssivalvonta ja asianomainen ETA-valtion valvontaviranomainen ovat päässeet yhteisymmärrykseen yhteisistä johtopäätöksistä. Asian saattaminen Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ei estä Finanssivalvontaa käyttämästä 5, 6 ja 9 §:ssä tarkoitettuja toimivaltuuksia.

Jos 3 momentissa tarkoitettu asia on saatettu Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi 4 momentissa tarkoitettulla tavalla, Finanssivalvonnan on lykättävä vakuutusyhtiön toimitiloissa tehdyn yhteisen tarkastuksen lopullisten johtopäätösten hyväksymistä ja odotettava, kunnes Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen. Finanssivalvonnan on hyväksyttävä yhteisen tarkastuksen johtopäätökset Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Jos Finanssivalvonta kieltäytyy yhteisen tarkastuksen tekemisestä vakuutusyhtiön toimitiloissa, sen on perusteltava kieltäytyminen kirjallisesti vastaanottavan toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle. Jos Finanssivalvonta ja asianomaisen ETA-valtion valvontaviranomainen ovat eri mieltä kieltäytymisen syistä, ne voivat saattaa asian kuukauden kuluessa Finanssivalvonnan päätöksestä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua Euroopan vakuutusvalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti.

34 §

Yhteinen tarkastus Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vaatimuksesta

Jos Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen vaatii Finanssivalvontaa tekemään yhteisen tarkastuksen vakuutusyhtiön toimitiloissa, koska sillä on vakavia huolia vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksista muissa ETA-valtioissa ja tietoa vakuutusyhtiön vakavista puutteista, joiden korjaamiseksi Finanssivalvonta ei ole toteuttanut lainkaan tai riittävästi korjaavia toimia, Finanssivalvonnan on viipymättä käynnistettävä yhtiön toimitiloissa tehtävä tarkastus ja pyydettävä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia osallistumaan tarkastukseen. Kyseiseen yhteiseen tarkastukseen sovelletaan 33 §:n 3, 4 ja 5 momenttia.

Yhteistoimintaforumit

35 §

Yhteistoimintaforumin perustaminen

Finanssivalvonta voi perustaa yhteistoimintaforumin sovittuaan asiasta kaikkien muiden asianomaisten ETA-valtioiden valvontaviranomaisten kanssa.

Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista perustamaan yhteistoimintaforumin. Jos Finanssivalvonta tekee pyynnön, sen on otettava huomioon 27 a §:n 1 momentissa tarkoitetut seikat. Finanssivalvonta voi osallistua Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tai muiden asianomaisten ETA-valtioiden valvontaviranomaisten perustaman yhteistoimintaforumin toimintaan.

Finanssivalvonnan on omasta aloitteestaan ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tai muun ETA-valtion valvontaviranomaisen pyynnöstä toimitettava kaikki tarpeelliset, riittävän yksityiskohtaiset ja kattavat tiedot oikea-aikaisesti yhteistoimintaforumille.

36 §

Valvontayhteistyö ja tietojenvaihto yhteistoimintaforumissa

Edellä 31—34 §:ssä säädettyä sovelletaan myös, jos Finanssivalvonta osallistuu 35 §:ssä tarkoitetun yhteistoimintaforumin toimintaan riippumatta siitä, harjoittaako vakuutusyhtiö merkittävää rajat ylittävää toimintaa. Edellä 32 §:ssä tarkoitetut tiedot on annettava myös Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, jos yhteistoimintaforumi on perustettu.

Jos Finanssivalvonta on vähintään yhden toisen yhteistoimintaforumiin osallistuvan ETA-valtion valvontaviranomaisen kanssa eri mieltä valvontatoimen sisällöstä tai menettelystä taikka toimimatta jättämisestä tai jos sillä on vakuutuksenottajiin kohdistuvista kielteisistä vaikutuksia vakavia huolia, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi Euroopan vakuutusvalvontasetuksen 19 artiklan mukaisesti auttaa Finanssivalvontaa ja asianomaista ETA-valtion valvontaviranomaista pääsemään ratkaisuun.

25 a luku

Makrovaka

1 §

Olellaisen maksuvalmiusriskin tunnistaminen ja korjaaminen

Jos Finanssivalvonta havaitsee osana 25 luvun 1 §:ssä tarkoitettua valvontaa, että vakuutusyhtiöön kohdistuu olellainen maksuvalmiusriski, Finanssivalvonnan on ilmoitettava tästä kyseiselle vakuutusyhtiölle ja vakuutusyhtiön on annettava Finanssivalvonnalle selvitys siitä, miten se aikoo puuttua kyseiseen maksuvalmiusriskiin.

Jos vakuutusyhtiö ei 1 momentissa tarkoitettua ilmoituksen jälkeen toteuta riittävän vaikuttavia toimenpiteitä maksuvalmiusriskin pienentämiseksi, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusyhtiötä toteuttamaan toimenpiteitä yhtiön maksuvalmiuden vahvistamiseksi, kunnes vakuutusyhtiön maksuvalmius on parantunut. Finanssivalvonnan on tarkasteltava tilannetta uudelleen vähintään kuuden kuukauden välein.

Finanssivalvonnan on tarvittaessa ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle maksuvalmiutta koskevista haavoittuvuuksista.

2 §

Vakuutettujen etujen ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen

Jos vakuutusyhtiöön kohdistuu 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu olellainen maksuvalmiusriski, joka voi aiheuttaa vakuutettuihin etuihin tai rahoitusjärjestelmän vakautteen kohdistuvan välittömän riskin, Finanssivalvonta voi väliaikaisesti:

1) rajoittaa osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeyttää sen;

2) rajoittaa osakkeenomistajille ja muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeyttää ne;

3) rajoittaa osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeyttää ne; ja

4) rajoittaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeyttää ne.

Finanssivalvonnan on päättyessään rajoituksesta tai keskeytyksestä otettava huomioon ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta, jonka tulee sisältää ainakin 6 luvun 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut seikat.

Rajoitus tai keskeytys saa kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi kuitenkin päättää rajoituksen tai keskeytyksen uusimisesta, jos 1 momentissa säädetyt edellytykset edelleen täyttyvät. Lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa Finanssivalvonnalle lausunnon, jonka perusteella Finanssivalvonnan on tarkasteltava rajoitusta tai keskeytystä uudelleen.

3 §

Henkivakuutuksen takaisinostoarvon maksamisen kieltö

Finanssivalvonta voi 2 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa ja viimeisenä keinona kieltää vakuutusyhtiötä suorittamasta henkivakuutuksen takaisinostoarvoa vakuutusnottajille ja edunsaajille, jos se on vakuutusnottajien ja edunsaajien yhteisen edun mukaista.

Finanssivalvonnan on tehdessään 1 momentissa tarkoitettua päätöstä otettava huomioon päätöksen mahdolliset rahoitusmarkkinoihin sekä vakuutusnottajien ja edunsaajien oikeuksiin vaikuttavat kansalliset ja rajat ylittävät kielteiset seuraukset sekä ennakkollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta, joka sisältää ainakin 6 luvun 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut seikat.

Finanssivalvonnan on julkistettava tieto kiellosta ja sen syistä.

Kielto saa kestää enintään kolme kuukautta. Finanssivalvonta voi päättää kiellon uusimisesta, jos 1 momentissa säädetyt edellytykset edelleen täyttyvät. Lisäksi Euroopan vakuutus- ja

lisäeläkeviranomainen voi antaa Finanssivalvonnalle lausunnon, jonka perusteella Finanssivalvonnan on tarkastettava kieltoa uudelleen.

Jos kiello kohdistuu vakuutusyhtiöön, se ei saa kiellon aikana:

- 1) suorittaa voitonjakoa tai muita maksuja osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille;
- 2) ostaa takaisin osakkeita tai maksaa takaisin tai lunastaa oman varallisuuden erinä; tai
- 3) maksaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita yhtiön johdolle tai keskeisistä toiminnoista vastaaville henkilöille.

Jos Finanssivalvonta päättää kiellosta rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi, sen on ilmoitettava asiasta Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle.

4 §

Vakuutusmarkkinoiden maksuvalmiuteen vaikuttavat poikkeukselliset olot

Jos 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu tilanne vaikuttaa koko vakuutusmarkkinoihin tai niiden merkittävään osaan, Finanssivalvonta voi päättää kohdistaa 2 §:ssä tarkoitettua rajoituksen tai keskeytyksen sekä 3 §:ssä tarkoitettua kiellon kaikkiin vakuutusyhtiöihin, joihin tilanne vaikuttaa.

Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle 1 momentissa tarkoitettua päätöksen tekemisestä. Jos päätös tehdään rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvan riskin torjumiseksi, ilmoitus on tehtävä myös Euroopan järjestelmäriskikomitealle. Ilmoitukseen on liitettävä kuvaus rajoituksesta, keskeytyksestä tai kiellosta, sen kestosta sekä päätöksen syistä sekä perustelut sille, miksi Finanssivalvonta pitää päätöstä tehokkaana ja oikeasuhtaisena suhteessa vakuutuksenottajiin kohdistuviin kielteisiin vaikutuksiin.

5 §

Poikkeukselliset toimialan laajuiset häiriöt

Finanssivalvonta voi poikkeuksellisten toimialan laajuisien häiriöiden aikana, jotka uhkaavat rahoitusjärjestelmän vakautta tai vakuutusyhtiön taloudellista asemaa, sellaisen vakuutusyhtiön osalta, jonka riskiprofiili on erityisen haavoittuva:

- 1) rajoittaa osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille tapahtuvaa osingonjakoa tai keskeyttää sen;
- 2) rajoittaa osakkeenomistajille tai muille heikommassa etuoikeusasemassa oleville velkojille suoritettavia muita maksuja tai keskeyttää ne;
- 3) rajoittaa osakkeiden takaisinostoa ja oman varallisuuden erien takaisinmaksua tai lunastusta tai keskeyttää ne; ja
- 4) rajoittaa bonuksia tai muita muuttuvia palkkioita tai keskeyttää ne.

Finanssivalvonnan on tehdessään 1 momentissa tarkoitettua päätöstä otettava huomioon vakuutusyhtiön hyväksymät riskirajat ja yhtiön riskienhallintajärjestelmän kynnyksarvot. Lisäksi Finanssivalvonnan on otettava huomioon ennakollinen arvio vakuutusyhtiön vakavaraisuudesta ja taloudellisesta tilasta, joka sisältää ainakin 6 luvun 12 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua seikat.

Edellä 1 momentissa säädettyä voidaan soveltaa 26 luvun 1 §:n 1 momentin 14 kohdassa tarkoitettuun ryhmänsisäiseen liiketoimeen, mukaan lukien ryhmänsisäiseen osingonjakoon, ainoastaan, jos poikkeukselliset toimialan laajuiset häiriöt uhkaavat ryhmän tai vähintään yhden ryhmään kuuluvan vakuutusyhtiön vakavaraisuusasetmaa tai maksuvalmiutta. Jos Finanssivalvonta toimii sellaisen sidosyrityksen valvontaviranomaisena, jonka ryhmän

ryhmävalvoja on toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, sen on kuultava kyseistä ryhmävalvojaa, ennen kuin se keskeyttää muun ryhmän kanssa toteutettavat liiketoimet tai rajoittaa niitä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu rajoitus tai keskeytys on voimassa enintään niin kauan, kun edellytykset ovat olemassa. Finanssivalvonnan on tarkasteltava päätöstä uudelleen vähintään kolmen kuukauden välein.

26 luku

Ryhmävalvonta ja ryhmän vakavaraisuuslaskenta

1 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *emoyrityksellä* yritystä, jolla on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu määräysvalta toisessa yrityksessä, yritystä, jolla Finanssivalvonta katsoo olevan tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä, myös silloin, kun tätä määräysvaltaa käytetään keskitetyn koordinoinnin kautta toisen yrityksen päätöksiin, sekä yritystä, joka on valittu emoyritykseksi 3 a §:n mukaisesti;

2) *tytäryrityksellä* yritystä, jossa emoyrityksellä on kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettulla tavalla määräysvalta ja yritystä, jossa Finanssivalvonta katsoo emoyrityksellä olevan tosiasiallinen määräysvalta sekä yritystä, jota pidetään tytäryrityksenä 3 a §:n mukaisesti;

4) *osakasyrityksellä* emoyritystä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusyhteys toisessa yrityksessä tai joka on sidoksissa toiseen yritykseen tiettyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU, jäljempänä *tilinpäätösdirektiivi*, 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettun suhteen kautta;

6) *sidosyrityksellä* tytäryritystä tai yritystä, jossa toisella yrityksellä on omistusyhteys tai joka on sidoksissa toiseen yritykseen tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitettun suhteen perusteella;

9 a) *kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöllä* emoyritystä, joka ei ole vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ja jonka pääasiallisena liiketoimintana on hankkia ja pitää hallussaan osuuksia tytäryrityksistä, jotka ovat yksinomaan tai pääasiassa kolmannen maan vakuutusyrityksiä;

14) *ryhmänsisäisillä liiketoimilla* liiketoimia veloitteen täyttämiseksi, joissa vakuutusyritys, kolmannen maan vakuutusyritys, vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö on riippuvainen suoraan tai välillisesti saman ryhmän toisista yrityksistä tai sellaisesta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä, jota yhdistää ryhmän yritykseen 1 luvun 10 §:ssä tarkoitettu merkittävä sidonnaisuus, riippumatta siitä, perustuuko veloitteen täyttäminen sopimukseen ja tapahtuuko se maksua vastaan;

15) *hallinto-, johto- tai valvontaelimellä* tahoja, jolla on lopullinen vastuu siitä, että vakuutusyritys noudattaa lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;

16) säännellyllä yrityksellä rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettua säänneltyä yritystä ja lisäeläkesäätiöistä ja lisäeläkekassoista annetun lain 1 luvun 2 §:n 1 kohdassa tarkoitettua lisäeläkelaitosta.

2 §

Vakuutusyhtymäryhmä

Ryhmä muodostuu:

1) vakuutusyhtymästä, sen sidos- ja osakasyhtymästä ja sidos- ja osakasyhtymän sidosyhtymästä sekä yrityksistä, joita osakasyhtymä tai osakasyhtymän tytäryhtymät johtavat yhdessä yhden tai useamman ryhmään kuulumattoman yrityksen kanssa;

2) vakuutusyhtymästä, joiden välinen yhteys perustuu yritysten sopimuksella tai muulla tavalla luotuihin kiinteisiin taloudellisiin suhteisiin edellyttäen, että jollakin kyseisistä yrityksistä on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräysvalta muiden ryhmään kuuluvien yritysten päätöksiin, tämä yritys katsotaan emoyhtymäksi ja muut yritykset tytäryhtymäksi ja ryhmävalvoja vahvistaa etukäteen tällaisen ryhmän syntymisen; tässä kohdassa tarkoitettuun ryhmään voi kuulua myös muita keskinäisiä yhteisöjä; tai

3) 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ryhmien yhdistelmästä.

Lisäksi ryhmä muodostuu vakuutusyhtymästä ja vähintään yhdestä toisesta yrityksestä, joita Finanssivalvonnan tai toisen ETA-valtion valvontaviranomaisen näkemyksen mukaan johdetaan yhtenäisesti. Jos kaikkien kyseisten yritysten kotipaikka ei ole Suomessa ja Finanssivalvonta toimii 5 §:ssä tarkoitettuna ryhmävalvojana, Finanssivalvonnan on kuultava muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ennen kuin se toteaa, että kyseisiä yrityksiä johdetaan yhtenäisesti. Ryhmä voi myös muodostua 2 momentissa tarkoitettua ryhmän ja tässä momentissa tarkoitettua ryhmän yhdistelmästä.

2 a §

Kriteerit ryhmän muodostumiselle tosiasiallisen määräysvallan tai yhtenäisen johtamisen perusteella

Määrittäessään vähintään kahden 2 §:n 3 momentissa tarkoitettua yrityksen välistä suhdetta tai määrittäessään 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti, onko yrityksellä tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä, Finanssivalvonnan on otettava huomioon:

1) luonnollisen henkilön tai yrityksen valta tai mahdollisuus vaikuttaa toisen yrityksen taloudellisiin sekä muihin päätöksiin, erityisesti siksi, että niillä on pääomaa tai äänioikeuksia tai edustus hallinto-, johto- tai valvontaelimessä, taikka siksi, että kyseessä on henkilö, joka vastaa yrityksen tosiasiallisesta toiminnasta tai joka on yrityksessä muissa keskeisissä, oleellisissa tai tärkeissä tehtävissä;

2) yrityksen vahva riippuvuus toisesta yrityksestä tai luonnollisesta- tai oikeushenkilöstä olennaisten rahoitusliiketoimien tai -toimintojen taikka muiden kuin rahoitusliiketoimien tai -toimintojen vuoksi, kuten ulkoistamalla ja jakamalla henkilöstö yritysten kesken;

3) näyttö kahden tai useamman yrityksen välisestä taloudellisten tai sijoituksiin liittyvien päätösten, strategioiden tai prosessien koordinoinnista, mukaan lukien yhteiset sijoitukset sidosyhtymästä; ja

4) näyttö vakuutusten jakelukanavien, vakuutustuotteiden tai -tuotemerkkien, viestinnän tai markkinoinnin sekä muiden vastaavien asioiden koordinoinnista ja niihin liittyvistä yhdenmukaisista strategioista, toiminnoista tai prosesseista kahden tai useamman yrityksen välillä,

Jos ryhmä muodostuu 2 §:n 3 momentin mukaisesti tai siten, että Finanssivalvonta on 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti katsonut yrityksen emoyritykseksi tosiasiallisen määräysvallan perusteella, Finanssivalvonnan on toimiessaan ryhmävalvojana annettava emoyritykselle ja tarvittaessa asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille yksityiskohtainen selvitys tekijöistä, joiden perusteella kyseinen määrittäminen tehdään.

Jos ryhmä muodostuu 2 §:n 3 momentin mukaisesti tai siten, että Finanssivalvonta on 1 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti katsonut yrityksen emoyritykseksi tosiasiallisen määräysvallan perusteella ja jos kyseisen ryhmän emoyritys tai tytäryritys on myös 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun toisen ryhmän ylin emoyritys, kyseisten ryhmien katsotaan olevan yksi ryhmä.

3 §

Soveltamisala ja ylin emoyritys

Jollei 7—9 §:stä muuta johdu, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan, kun ryhmään kuuluu:

1) osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys, 11—24, 24 a—24 d, 25—27, 27 a, 28—31, 31 a—31 c, 32—39, 39 a ja 39 b, 40—44, 44 a, 45—48, 48 a—48 c ja 49 §:n mukaisesti;

2) vakuutusyritys, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, 11—24, 24 a—24 d, 25—27, 27 a, 28—31, 31 a—31 c, 32—39, 39 a ja 39 b, 40—44, 44 a, 45—48, 48 a—48 c ja 49 §:n mukaisesti;

3) vakuutusyritys, jonka emoyritys on sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa, tai kolmannen maan vakuutusyritys, 51—54 §:n mukaisesti;

4) vakuutusyritys, jonka emoyritys on monialaomistusyhteisö, 50 §:n mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ryhmä määritetään 2 §:n mukaisesti.

Ylimmällä emoyrityksellä tarkoitetaan:

1) ryhmärakenteen ylimmällä tasolla osakasyrityksenä olevaa vakuutusyritystä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä;

2) 2 §:n 2 momentin 2 kohdassa emoyritykseksi katsottavaa vakuutusyritystä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa.

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys tai 3 kohdassa tarkoitettu vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö on itse sellaisen ETA-valtiossa kotipaikkaa pitävän vakuutusyrityksen, vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryritys, 11—24, 24 a—24 d, 25—27, 27 a, 28—31, 31 a—31 c, 32—39, 39 a ja 39 b, 40—44, 44 a, 45—48, 48 a—48 c ja 49 §:ää sovelletaan ainoastaan ylimmän emoyrityksen tasolla.

Ryhmässä tulee olla vain yksi ylin emoyritys. Jos ryhmässä on useita emoyrityksiä taikka jos vakuutusyritysten keskinäisistä omistus-, sopimus- tai tosiasiallisista määräysvaltasuhteista muodostuu useita ryhmiä, ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä sovelletaan ainoastaan vakuutusyrityksessä kirjanpitolain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettua määräysvaltaa käyttävän ylimmän emoyrityksen tasolla. Määräysvalta voi olla ylimmällä emoyrityksellä yhdessä yhden tai useamman tytäryrityksensä kanssa taikka ylimmän emoyrityksen tytäryrityksellä yksin tai yhdessä muiden tytäryritysten kanssa.

3 a §

Yhtenäisesti johdettujen yritysten emoyrityksen valitseminen

Jos 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ryhmään sovelletaan 3 §:n 1 momentin mukaista ryhmävalvontaa, ryhmän on valittava yksi yhtenäisesti johdetuista yrityksistä emoyritykseksi,

joka vastaa tämän luvun säännösten noudattamisesta. Muut kyseiseen ryhmään kuuluvat yritykset ovat tytäryrityksiä.

Jos 1 momentin perusteella tehty emoyrityksen valitseminen aiheuttaa merkittäviä esteitä ryhmävalvonnalle, erityisesti tapauksissa, joissa valitun emoyrityksen kotipaikka ei ole Suomi niissä tilanteissa, joissa Finanssivalvonta on tehnyt 2 §:n 3 momentissa tarkoitetun päätöksen, Finanssivalvonta voi muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan vaatia valitsemaan toisen yrityksen emoyritykseksi. Finanssivalvonnan on toimitettava perusteltu päätös ryhmään kuuluville yrityksille ja muille asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille.

Jos ryhmä ei valitse emoyritystä 1 momentissa tarkoitetulla tavalla, Finanssivalvonnan on muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan valittava ryhmälle emoyritys, joka vastaa tämän luvun säännösten noudattamisesta. Muut kyseiseen ryhmään kuuluvat yritykset ovat tytäryrityksiä.

Finanssivalvonnan on tehdessään 3 momentissa tarkoitettua valintaa otettava huomioon kunkin yrityksen:

- 1) vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan määrä;
- 2) vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo; ja
- 3) sidosyrityksenä olevien vakuutusyritysten lukumäärä.

Finanssivalvonnan on arvioitava vähintään kerran vuodessa, onko 3 momentissa tarkoitettu valinta edelleen asianmukainen. Jos valinta ei enää ole asianmukainen, Finanssivalvonnan on asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan valittava toinen yritys tämän luvun säännösten noudattamisesta vastaavaksi emoyritykseksi.

8 §

Ryhmävalvonnan soveltamatta jättäminen

Finanssivalvonta voi ryhmään kuuluvan yrityksen hakemuksesta päättää, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta siihen, jos:

2) yrityksellä on vain vähäinen merkitys ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta siten, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) yritys on varojen kokonaismäärällä ja vakavaraisuuslaskennan vastuuvelan määrällä mitattuna pieni verrattuna ryhmän muihin yrityksiin ja koko ryhmään;
- b) yrityksen sulkeminen ryhmävalvonnan ulkopuolelle ei vaikuttaisi olennaisesti ryhmän vakavaraisuuteen; ja
- c) laadulliset ja määrälliset riskit, sekä ryhmänsisäisistä liiketoimista aiheutuvat riskit, joita yritys aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa koko ryhmälle, eivät ole olennaisia; tai

Jos yhden tai useamman yrityksen hakemuksen hyväksyminen 1 momentin mukaisesti johtaisi tilanteeseen, jossa ei sovellettaisi ryhmävalvontaa 3 §:n 1 momentin 1—3 kohdan perusteella, Finanssivalvonnan on kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia. Tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa kyseinen päätös voidaan tehdä ainoastaan poikkeuksellisissa olosuhteissa ja päätös on perusteltava asianmukaisesti Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä tarvittaessa muille asianomaisille ETA-valtioiden valvontaviranomaisille. Finanssivalvonnan on vähintään kerran vuodessa arvioitava, onko päätös tässä momentissa tarkoitettussa tilanteessa edelleen asianmukainen. Jos Finanssivalvonta aloittaa uudelleen ryhmävalvonnan soveltamisen, sen on ilmoitettava siitä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja tarvittaessa muille asianomaisille muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille.

Ennen kuin Finanssivalvonta päättää 1 momentin 2 alakohdan perusteella, että tämän luvun säännöksiä ei sovelleta ylimpään emoyritykseen, Finanssivalvonnan on kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muita asianomaisia ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ja arvioitava, miten ryhmävalvonnan soveltaminen välissä olevan osakasyrityksen tasolla vaikuttaa ryhmän vakavaraisuusasemaan. Finanssivalvonta ei saa hyväksyä hakemusta, jos se johtaisi ryhmän vakavaraisuusaseman olennaiseen paranemiseen.

Vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän omistusyhteisön velvollisuudet sekä ryhmävalvonnan esteisiin puuttuminen

10 a §

Vakuutusomistusyhteisön ja ryhmittymän omistusyhteisön velvollisuudet

Edellä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, kun ryhmän emoyritys on vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, tämän on varmistettava, että ryhmän sisäiset järjestelyt ja tehtävien jako ovat asianmukaiset tämän luvun säännösten noudattamiseksi ja, että niillä voidaan tosiasiallisesti:

- 1) koordinoita vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön kaikkia tytäryrityksiä tarvittaessa myös jakamalla tehtäviä asianmukaisesti kyseisten yritysten kesken;
- 2) estää ja hallita ryhmän sisäisiä eturistiriitoja; ja
- 3) varmistaa vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön asettamien koko ryhmän laajuisten toimintaperiaatteiden noudattaminen.

Lisäksi vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön on varmistettava, että ryhmän organisaatorakenne ei häiritse tai muutoin estä ryhmän ja tytäryrityksinä olevien vakuutusyritysten tehokasta valvontaa, ottaen huomioon:

- 1) vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön asema moniportaisessa ryhmässä;
- 2) omistusrakenne; ja
- 3) ryhmään kuuluvan vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön asema.

Jos vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 1 momentissa säädettyjä velvollisuuksia, Finanssivalvonta voi vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä muuttamaan ryhmänsisäisiä järjestelyjä tai tehtävien jakoa.

Jos vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 2 momentissa säädettyjä velvoitteita, Finanssivalvonnan on käytettävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annettussa laissa säädettyjä toimivaltuuksiaan ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tämä luvun säännösten noudattamisen palauttamiseksi ja varmistamiseksi.

10 b §

Ryhmän uudelleenorganisointi

Finanssivalvonnan toimiessa 10 a §:n 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa ryhmävalvojana ja jos 10 a §:n 4 momentissa tarkoitettut toimenpiteet eivät ole olleet tehokkaita, se voi poikkeuksellisissa olosuhteissa vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä organisoimaan ryhmän siten, että Finanssivalvonta voi tosiasiallisesti harjoittaa ryhmävalvontaa. Finanssivalvonnan on ennen kyseistä päätöstä kuultava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja tarvittaessa muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia.

10 c §

Omistusyhteisön perustaminen ryhmälle

Edellä 3 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, joissa sellaisen ryhmän organisaatorakenne, joka koostuu yrityksistä, jotka ovat sidoksissa toisiinsa tilinpäätösdirektiivin 22 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun yhteyden kautta, ja niiden sidosyrityksistä, tai jotka on määritetty ryhmäksi tämän luvun 2 §:n 3 momentin perusteella, on sellainen, että se häiritsee tai estää ryhmää noudattamasta ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä, Finanssivalvonnan on käytettävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa säädettyjä toimivaltuuksiaan, joilla voidaan varmistaa ryhmävalvonnan jatkuvuus ja eheys sekä velvoitteiden noudattaminen.

Jos Finanssivalvonta toimii 1 momentissa tarkoitettussa tilanteessa ryhmävalvojana, se voi vaatia vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön perustamista ETA-valtioon tai sellaisen yrityksen perustamista ETA-valtioon, jolla on keskitetyn koordinoinnin kautta tosiasiallinen määräävä vaikutus ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten taloudellisiin ja muihin päätöksiin. Tämän momentin perusteella perustettu vakuutusomistusyhteisö, ryhmittymän omistusyhteisö tai yritys, joka tosiasiallisesti harjoittaa keskitettyä koordinointia, on vastuussa tämän luvun säännösten noudattamisesta.

Suhteuttamistoimenpiteet ryhmän tasolla

10 d §

Ryhmän luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi

Ryhmä voidaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi, jos se täyttää ryhmätasolla kaikki seuraavat edellytykset kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

1) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt sellaisten ryhmään kuuluvien vakuutusyritysten harjoittamasta liiketoiminnasta, joiden kotivaltio on muu ETA-valtio kuin ryhmävalvojan kotivaltio, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

2) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo, joka on kertynyt ryhmän muussa ETA-valtiossa kuin ryhmävalvojan kotivaltiossa harjoittamasta liiketoiminnasta, on pienempi kuin jompikumpi seuraavista raja-arvoista:

a) 20 000 000 euroa; tai

b) 10 prosenttia ryhmän vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

3) seuraavien summa on enintään yhtä paljon kuin 20 prosenttia konsolidoitujen tietojen perusteella lasketusta sijoitusten kokonaismäärästä:

a) 11 luvun 12 §:ssä tarkoitetun markkinariskiosion pääomavaatimus;

b) 11 luvun 13 §:ssä tarkoitetun vastapuoliriskiosion pääomavaatimus arvopaperistamisiin, johdannaisiin, saamisiin vakuutusedustajilta ja muuhun sijoitusomaisuuteen liittyvien sellaisten riskien osalta, jotka eivät sisälly mainitun luvun 12 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettuun korkomarginaalirisktiin;

c) kaikki pääomavaatimukset, joita voidaan soveltaa aineettomaan omaisuuteen tehtäviin sijoituksiin, joita markkinariski- ja vastapuoliriskiosiot eivät kata;

4) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo jälleenvakuutustoiminnasta on enintään 50 prosenttia sen vuotuisen bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kokonaismäärästä;

5) 26 §:n 1 momentissa tarkoitettu erotus konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää käytettäessä, 31 §:n 1 momentissa tarkoitettu erotus vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää käytettäessä tai 31 a §:ssä tarkoitettu erotus menetelmien yhdistelmää käytettäessä on positiivinen; ja

6) jos käytetään vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää tai vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän ja konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän yhdistelmää, jokainen yritys, johon vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovelletaan, on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi.

Jos vähintään yksi ryhmään kuuluvista vakuutusyrityksistä ei ole vahinkovakuutusyritys, ryhmän on 1 momentissa säädetyn lisäksi täytettävä seuraavat kriteerit kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

1) 11 luvun 12 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetun korkoriskin pääomavaatimus, joka on laskettu konsolidoitujen tietojen perusteella, on enintään yhtä paljon kuin viisi prosenttia 10 luvussa tarkoitettua ryhmän konsolidoidusta vastuuvelasta, lukuun ottamatta niitä yrityksiä, joihin sovelletaan tämän luvun 31 §:ssä tarkoitettua vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää; ja

2) ryhmän henkivakuutustoiminnasta johtuva 10 luvussa tarkoitettu konsolidoitu vastuuvelka on enintään 1 000 000 000 euroa.

Jos vähintään yksi ryhmään kuuluvista vakuutusyrityksistä ei ole henkivakuutusyritys, ryhmän on 1 momentissa säädetyn lisäksi täytettävä seuraavat kriteerit kahden luokittelua välittömästi edeltäneen tilikauden aikana:

1) ryhmän kolmen viimeksi kuluneen vuoden vahinkovakuutustoiminnan keskimääräinen yhdistetty kulusuhde, josta on vähennetty jälleenvakuutusten osuus, on alle 100 prosenttia;

2) ryhmän vuotuinen bruttomääräinen vakuutusmaksutulo on enintään 100 000 000 euroa; ja

3) vakuutusluokista annetussa laissa tarkoitettuihin vahinkovakuutusluokkiin 5—7, 11, 12, 14 ja 15 kuuluvan ryhmän bruttomääräisen vakuutusmaksutulon summa on enintään 30 prosenttia ryhmän vahinkovakuutustoiminnan vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta.

Ryhmiiin, joissa käytetään ainoastaan 31 §:ssä tarkoitettua vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää, ei sovelleta 1 momentin 3 kohtaa eikä 2 momentin 1 kohtaa.

10 e §

Ryhmän luokittelu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi

Ryhmän luokitteluun pieneksi ja ei-monimutkaiseksi sovelletaan, mitä 2 a luvun 8—10 §:ssä säädetään ilmoituksesta, luokittelumenettelystä, Finanssivalvonnan oikeudesta vastustaa luokittelua ja luokittelun päättymisestä. Kyseisiä säännöksiä sovelletaan ylimpänä emoyrityksenä olevaan vakuutusyritykseen, vakuutusomistusyhteisöön tai ryhmittymän omistusyhteisöön.

10 f §

Pieneksi ja ei-monimutkaiseksi luokittelu, jos ryhmävalvontaa on sovellettu alle kahden vuoden ajan

Jos ryhmään on sovellettu ryhmävalvontaa koskevia säännöksiä alle kahden vuoden ajan, 10 d §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymistä arvioidaan viimeisen luokittelua edeltäneen tilikauden perusteella.

10 g §

Ryhmät, joita ei voi koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi

Edellä 10 d §:ssä säädetystä poiketen, seuraavia ryhmiä ei koskaan luokitella pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi:

1) ryhmä, joka on rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettu rahoitus- ja vakuutusryhmittymä;

- 2) ryhmä, jossa vähintään yksi tytäryritys on 24 §:ssä tarkoitettu yritys;
3) ryhmä, joka käyttää osittaista tai kokonaista sisäistä mallia ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseen.

10 h §

Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän suhteuttamistoimenpiteet

Pieneen ja ei-monimutkaiseen ryhmään, joka täyttää 10 d §:ssä säädetyt edellytykset ja joka on luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi 10 c §:n mukaisesti, sovelletaan 2 a luvun 11 §:n 1 momenttia.

Finanssivalvonta voi päättää, että pieni ja ei-monimutkainen ryhmä ei saa soveltaa jotakin 2 a luvun 11 §:n 1 momentissa tarkoitettua suhteuttamistoimenpidettä mainitun luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti.

Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän on toimitettava Finanssivalvonnalle tiedot 2 a luvun 12 §:n mukaisesti.

10 i §

Finanssivalvonnalta haettavat ryhmän suhteuttamistoimenpiteet

Jos ryhmää ei ole luokiteltu pieneksi ja ei-monimutkaiseksi ryhmäksi, ryhmä voi hakea Finanssivalvonnan hyväksyntää soveltaa suhteuttamistoimenpiteitä 2 a luvun 13 §:n mukaisesti. Finanssivalvonnan hyväksyntään sovelletaan 2 a luvun 14 §:ää.

15 §

Finanssivalvonnan päätös menetelmästä

Finanssivalvonta voi kuitenkin päättää, että 31, 31 a—31 c, 32 ja 33 §:ssä säädettyä vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää sovelletaan 1 momentin mukaisesti vain vakuutusyrityksiin, kolmannen maan vakuutusyrityksiin, vakuutusomistusyhteisöihin, ryhmittymän omistusyhteisöihin ja kolmannen maan vakuutusyritysten omistusyhteisöihin, jollei 24 §:stä muuta johdu.

16 §

Suhteellisen osuuden huomioon ottaminen

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetystä poiketen, tilanteessa, jossa sovelletaan vain 24 §:ää, suhteellisella osuudella tarkoitetaan sitä osuutta merkitystä pääomasta, joka osakasyrityksellä on suoraan tai välillisesti sidosyrityksessä.

17 §

Finanssivalvonnan määrittämä suhteellinen osuus

Finanssivalvonta ryhmävalvojana määrittää ryhmää ja asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia kuultuaan suhteellisen osuuden, joka otetaan huomioon vakavaraisuuden laskennassa, jos:

- 1) joidenkin ryhmän yritysten välillä ei ole pääomasidoksia;
- 2) Finanssivalvonta on päättänyt, että suoraa tai välillistä osuutta yrityksen äänivallasta tai pääomasta on pidettävä omistusyhteytenä yrityksessä käytettävän huomattavan vaikutusvallan vuoksi;
- 3) Finanssivalvonta on päättänyt yrityksen olevan toisen yrityksen emoyritys sen vuoksi, että yrityksellä on tosiasiallinen määräysvalta toisessa yrityksessä; taikka
- 4) Finanssivalvonta on päättänyt, että vähintään kaksi vakuutusyhtiötä muodostaa 2 §:n 3 momentissa tarkoitetun ryhmän, koska niitä johdetaan yhtenäisesti.

24 §

Eräiden rahoitusalan sidosyritysten kohtelu

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on ryhmän vakavaraisuuden laskennassa otettava huomioon seuraavien yritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta ja ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta:

1) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitetut luottolaitokset tai 2 alakohdassa tarkoitetut sijoituspalveluyritykset;

2) siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY, jäljempänä *sijoitusrahastodirektiivi*, yhteissijoitusyritysten 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahastoyhtiöt ja 27 artiklan nojalla toimiluvan saaneet sijoitusyhtiöt, jos ne eivät ole nimenneet rahastoyhtiötä mainitun direktiivin mukaisesti;

3) vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivin 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU, jäljempänä *vaihtoehtorahastojen hoitajista annettu direktiivi*, 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajat;

4) muut kuin säännellyt yritykset, jotka harjoittavat yhtä tai useampaa luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin liitteessä I tarkoitettua tointa, jos nämä toimet muodostavat merkittävän osan niiden koko toiminnasta;

5) ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2341, jäljempänä *ammattillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annettu direktiivi*, 6 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetut ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset.

24 a §

Rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta

Edellä 24 §:ssä tarkoitettujen yritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan kunkin yrityksen oman varallisuuden suhteellisen osuuden summana, ja tämä oma varallisuus määritellään seuraavasti:

1) 24 §:n 1 kohdassa tarkoitetun sidosyrityksen osalta asiaankuuluvien finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY, jäljempänä

rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annettu direktiivi, 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

2) 24 §:n 2 kohdassa tarkoitettun sidosyrityksen osalta sijoitusrahastodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan l alakohdan mukaisesti;

3) 24 §:n 3 kohdassa tarkoitettun sidosyrityksen osalta vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;

4) 24 §:n 4 kohdassa tarkoitettun sidosyrityksen osalta asiaankuuluvien rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun direktiivin 2 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettujen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos ne ovat mainitun direktiivin 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuja säänneltyjä yrityksiä;

5) 24 §:n 5 kohdassa tarkoitettun sidosyrityksen osalta ammatillisia lisäläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 16 artiklassa tarkoitettun käytettävissä olevan solvenssimarginaalin mukaisesti.

Edellä 1 momentissa säädettyä sovellettaessa ei oteta huomioon kunkin sidosyrityksen omasta varallisuudesta määrää, joka vastaa sidottuja varauksia ja muita sellaisia eriä, joiden tappionkattamiskyvyn Finanssivalvonnan ryhmävalvojana on määrittänyt alentuneeksi, eikä sellaisia etuosakkeita, etuoikeudeltaan huonompia jäsenten keskinäisiä rahastoja, etuoikeudeltaan huonompia velkoja eikä laskennallisia verosaamisia, jotka sisältyvät 24 b §:n mukaisesti lasketun pääomavaatimuksen ylittävään omaan varallisuuteen, ellei osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys pysty osoittamaan Finanssivalvonnalle, että kyseisiä eriä voidaan käyttää ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen. Määrittäessään ylittävän oman varallisuuden koostumusta osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on otettava huomioon, että joidenkin sidosyritysten tietyt vaatimukset voidaan täyttää ainoastaan luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 2 luvussa tarkoitettulla ydinpääomalla (CET1) tai 3 luvussa tarkoitettulla ensisijaisella lisäpääomalla (AT1).

24 b §

Rahoitusalan sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta

Edellä 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta on laskettava kunkin sidosyrityksen pääomavaatimuksen tai nimellisen pääomavaatimuksen suhteellisen osuuden summana.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen sidosyritysten osalta seuraavasti:

1) kunkin sellaisen sijoituspalveluyrityksen osalta, johon sovelletaan sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen säännöksiä omien varojen vaatimuksista, mainitun asetuksen 11 artiklassa säädetyn vaatimuksen sekä sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2034, jäljempänä *sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusdirektiivi*, 39 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen vaatimusten tai kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summana;

2) kunkin luottolaitoksen osalta suurempana seuraavista:

a) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn vaatimuksen, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaan lukien, luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklassa tarkoitettujen, muiden riskien kuin ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten sekä mainitun direktiivin 128 artiklan ensimmäisen kohdan 6 alakohdassa tarkoitettun yhteenlasketun puskurivaatimuksen tai kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa;

b) luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 92 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjen vaatimusten, 458 ja 459 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaan lukien, luottolaitosten

vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklassa tarkoitettujen ylivelkaantumisriskin torjumiseksi asetettujen omien varojen vaatimusten, mainitun asetuksen 92 artiklan 1 a kohdassa säädetyn vähimmäisomavaraisuusastepuskuria koskevan vaatimuksen ja kolmansien maiden paikallisten omien varojen vaatimusten summa siltä osin kuin kyseiset vaatimukset täytetään ensisijaisella pääomalla (T1).

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 2 kohdassa tarkoitettuna sidosyrityksen osalta sijoitusrahastodirektiivin 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 3 kohdassa tarkoitettuna sidosyrityksen osalta vaihtoehtorahastojen hoitajista annetun direktiivin 9 artiklan mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on 24 §:n 4 kohdassa tarkoitettuna sidosyrityksen osalta pääomavaatimus, joka sidosyrityksen olisi täytettävä asiaankuuluvien rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetun direktiivin 2 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettujen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos se on mainitun direktiivin 2 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettu säännelty yritys.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu pääomavaatimus tai nimellinen pääomavaatimus on laskettava 24 §:n 5 kohdassa tarkoitettuna sidosyrityksen osalta suurempana seuraavista:

1) ammatillisia lisäläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annetun direktiivin 17 artiklassa tarkoitettuna solvenssimarginaalin mukaisesti;

2) sen ETA-valtion kansallisessa lainsäädännössä asetettu kokonaispääomavaatimus, joissa sidosyritys on rekisteröity tai joissa se on saanut toimiluvan.

24 c §

Rahoitusalan sidosyritysten muodostaman sellaisen alaryhmän kohtelu, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta

Jos useat 24 §:ssä tarkoitettuna sidosyritykset muodostavat alaryhmän, johon sovelletaan konsolidoitua pääomavaatimusta jonkin 24 b §:ssä mainitun direktiivin tai asetuksen mukaisesti ja myös jos luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan holdingyhtiö tai 21 alakohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö on ryhmän tytäryritys, Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana vaatia, että kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta lasketaan suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän omista varoista sen sijaan, että tämän luvun 24 a §:n 1 momenttia sovellettaisiin kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna tilanteessa osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on laskettava myös kyseisten sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta suhteellisenä osuutena kyseisen alaryhmän pääomavaatimuksesta sen sijaan, että se soveltaisi 24 b §:ää kuhunkin kyseiseen alaryhmään kuuluvaan yksittäiseen yritykseen.

Kaikki luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettuna rahoituslaitokset sekä 18 alakohdassa tarkoitettuna oheispalveluyritykset, jotka kuuluvat alaryhmän soveltamisalaan, on sisällytettävä alaryhmän omien varojen ja pääomavaatimuksen laskentaan.

Edellä 1 momenttia sovellettaessa tiettyyn alaryhmään 24 a ja 24 b §:ää sovelletaan joko luottolaitosten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 47 alakohdassa tai sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 11 alakohdassa tarkoitettuna konsolidoidun asemansa perusteella tai tapauksen mukaan sen konsolidoidun position perusteella.

24 d §

Osakkuuksien vähentäminen ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta

Edellä 24 ja 24 a—24 c §:ssä säädetystä poiketen, Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana päättää osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, että osakasyritystä koskevaan ryhmän vakavaraisuuteen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta vähennetään 24 §:ssä tarkoitetut osakkuudet.

25 §

Tarvittavien tietojen puuttuminen

Jos 1 momentissa tarkoitettu vähennys parantaisi ryhmän vakavaraisuusasemaa verrattuna tilanteeseen, jossa sidosyritys säilytetään ryhmän vakavaraisuuden laskennan piirissä, vähennystä ei saa tehdä.

26 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva menetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on laskettava konsernitilinpäätöstiedoista vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävän oman varallisuuden ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen erotuksena.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun hyväksyttävään omaan varallisuuteen lisätään 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän hyväksyttävästä omasta varallisuudesta 24 a tai 24 c §:n mukaisesti laskettuna ja tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettuun vakavaraisuuspääomavaatimukseen 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuus ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksesta 24 b tai 24 c §:n mukaisesti laskettuna.

Yhdistettyihin tietoihin ei 2 momenttia sovellettaessa sisällytetä omistusyhteyksiä 24 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Konsernitilinpäätöstietoihin perustuvaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseksi hyväksyttävän oman varallisuuden laskemiseen sovelletaan 11 ja 12 lukua.

27 §

Konsernitilinpäätökseen perustuva vakavaraisuuspääomavaatimus

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus on vähintään seuraavien erien summa:

- 1) osakasyrityksenä olevien vakuutusyritysten 11 luvun 4 §:ssä tarkoitetut vähimmäispääomavaatimukset;
- 2) sidosyrityksinä olevien vakuutusyritysten 11 luvun 4 §:ssä tarkoitetut vähimmäispääomavaatimusten suhteelliset osuudet; ja
- 3) sidosyrityksenä olevien kolmannen maan vakuutusyritysten kohdalla suhteellinen osuus siitä pääomavaatimuksesta, jonka alittuessa toimilupa peruutettaisiin.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä on katettava 12 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Päätettäessä siitä, onko oman perusvarallisuuden erä hyväksyttävä ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärän täyttämiseksi, sovelletaan 16—24, 24 a—24 d ja 25 §:ää sekä 25 luvun 6 §:ää.

Tilanteeseen, jossa konsolidoitujen tietojen perusteella laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus ylittää konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärää kateta, sovelletaan 25 luvun 5 §:ää.

27 a §

Yksinkertaistettu lähestymistapa

Finanssivalvonta voi ryhmävalvojana muita asianomaisia valvontaviranomaisia kuultuaan sallia, että osakasyrityksenä oleva vakuutusyritys käyttää 26 ja 27 §:ää soveltaessaan yksinkertaistettua lähestymistapaa omistusyhteyksiin sidosyrityksissä, jotka eivät ole olennaisia. Sidosityritys ei ole olennainen, jos sen kirjanpitoarvo on alle 0,2 prosenttia ryhmän varoista sen konsernitilinpäätöstietojen perusteella laskettuna ja kaikkien tällaisten yritysten kirjanpitoarvojen summa on alle 0,5 prosenttia ryhmän varoista sen konsernitilinpäätöstietojen perusteella laskettuna.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on perusteltava Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitetun yksinkertaistetun lähestymistavan käyttäminen yhteen tai useampaan sidosityritykseen ottaen huomioon sidosityrityksen tai sidosityritysten riskien laatu ja laajuus.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on arvioitava vuosittain, onko yksinkertaistetun lähestymistavan käyttö edelleen perusteltua. Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on julkistettava 44 §:ssä tarkoitetussa ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevassa kertomuksessa niiden sidosityritysten luettelo ja koko, joihin yksinkertaistettua lähestymistapaa käytetään.

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen on osoitettava Finanssivalvonnalle, että yksinkertaistetun lähestymistavan käyttäminen yhdessä tai useammassa sidosityrityksessä oleviin omistusyhteyksiin on riittävän varovaista niistä aiheutuvien riskien aliarvioimisen välttämiseksi ryhmän vakavaraisuutta laskettaessa.

Yksinkertaistetun lähestymistavan käyttäminen sellaiseen kolmannen maan vakuutusyritykseen, jonka kotipaikka on maassa, joka ei täytä 23 §:ssä säädettyjä ehtoja, ei saa johtaa siihen, että osuus, jolla sidosityritys lasketaan mukaan ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimukseen, on pienempi kuin kyseisen kolmannen maan vahvistama sidosityrityksen pääomavaatimus.

Yksinkertaistettua lähestymistapaa ei sovelleta sidosityrityksenä olevaan kolmannen maan vakuutusyritykseen, jos osakasyrityksenä olevalla vakuutusyrityksellä ei ole luotettavia tietoja kyseisessä kolmannessa maassa vahvistetusta pääomavaatimuksesta.

30 §

Ryhmän pääomavaatimuksen korottaminen konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää sovellettaessa

Selvittäessään riskiprofiilin asianmukaisuutta vakavaraisuuspääomavaatimuksessa Finanssivalvonnan on ryhmävalvojana kiinnitettävä erityistä huomiota 25 luvun 4 §:n 1 momentin mukaisten poikkeamien ilmenemiseen ryhmätasolla etenkin, jos:

31 §

Vähennys- ja yhteenlaskumenetelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien erien erotus:

2) 15 §:n 2 momentissa ja 24 §:n 1 momentissa tarkoitetun sidosyrityksen arvo osakasyrityksenä olevassa vakuutusyrityksessä sekä 3 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus on seuraavien erien summa:

2) osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen suhteellinen osuus kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta;

3) osuus, jolla 24 §:ssä tarkoitettut sidosyritykset ovat mukana ryhmän hyväksyttävässä omassa varallisuudessa 24 a ja 24 c §:n mukaisesti laskettuna.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

2) kunkin yksittäisen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellinen osuus;

3) osuus, jolla 24 §:ssä tarkoitettut sidosyritykset ovat mukana ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksessa 24 b ja 24 c §:n mukaisesti laskettuna.

31 a §

Konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmä

Osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen ryhmän vakavaraisuus on seuraavien erien erotus:

1) 2 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus; ja

2) 3 momentissa tarkoitettu ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämiseen hyväksyttävä oma varallisuus on seuraavien erien summa:

1) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää, konsolidoiduista tiedoista laskettu vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävä oma varallisuus, ilman 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuutta;

2) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan vähennys- ja yhteenlaskumenetelmää, osakasyrityksenä olevan vakuutusyrityksen suhteellinen osuus sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävästä omasta varallisuudesta; ja

3) 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten 24 a tai 24 c §:n mukaisesti laskettava osuus omasta varallisuudesta.

Ryhmän yhteenlaskettu vakavaraisuuspääomavaatimus on seuraavien erien summa:

1) niiden yritysten osalta, joihin sovelletaan 26 §:ää konsernitilinpäätökseen perustuvasta menetelmästä, konsolidoitu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimus, joka lasketaan 26, 27, 27 a, 28 ja 29 §:n mukaisesti konsolidoitujen tietojen perusteella, ilman 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten osuutta;

2) kunkin sellaisen sidosyrityksenä olevan vakuutusyrityksen osalta, johon sovelletaan 31 §:ää vähennys- ja yhteenlaskumenetelmästä, suhteellinen osuus sen vakavaraisuuspääomavaatimuksesta;

3) 24 §:ssä tarkoitettujen sidosyritysten 24 b tai 24 c §:n mukaisesti laskettava osuus vakavaraisuuspääomavaatimuksesta.

Sovellettaessa 3 momentin 1 kohtaa, sellaisessa 15 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa yrityksissä, joihin sovelletaan 31 §:ää vähennys- ja yhteenlaskumenetelmästä, niiden oman vakavaraisuuspääomavaatimuksen suhteellisen osuuden ylittävät omistusosuudet sisällytetään yhdistettyihin tietoihin laskettaessa varojen ja velkojen herkkyyttä valuuttakurssien tason tai volatiliteetin muutoksille. Näiden omistusosuuksien arvon ei kuitenkaan katsota olevan herkkä osakkeiden markkinahintojen tason tai volatiliteetin muutoksille.

Sovellettaessa tämän pykälän 2 momentin 2 kohtaa ja 3 momentin 2 kohtaa sovelletaan lisäksi 31 §:n 4 momenttia.

Jos vakuutusyritys ja sen sidosyritykset taikka vakuutusomistusyhteisön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus ja ryhmän vakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella, asian käsittelyssä sovelletaan 28 §:ää.

31 b §

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmää sovellettaessa

Ryhmän konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmään perustuva vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä lasketaan noudattaen, mitä 27 §:ssä säädetään ryhmän konsolidoidun vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemisesta.

Ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä on katettava 12 luvun 11 §:n 2 momentin mukaisesti määritetyllä ja konsolidoitujen tietojen perusteella lasketulla hyväksyttävällä omalla perusvarallisuudella. Tässä laskelmassa konsolidoituihin tietoihin ei sisällytetä omistusyhteyksiä tämän luvun 24 §:ssä tarkoitetuissa sidosyrityksissä.

Päätettäessä siitä voidaanko hyväksyttävällä omalla varallisuudella kattaa ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärä, sovelletaan 16—24, 24 a—24 d, 25 ja 27 a §:ää. Myös 25 luvun 6 §:ää sovelletaan soveltuvin osin.

Tilanteeseen, jossa konsolidoitujen tietojen perusteella lasketut vakavaraisuuspääomavaatimuksen kattamiseen hyväksyttävät omat varat ylittävät konsolidoitujen tietojen perusteella lasketun ryhmätason vakavaraisuuspääomavaatimuksen eikä ryhmän konsolidoitua vakavaraisuuspääomavaatimuksen vähimmäismäärää kateta, sovelletaan 25 luvun 5 §:ää poikkeuksellisista toimialan laajuisista häiriöstä.

31 c §

Pitkäaikaiset osakesijoitukset ryhmätasolla

Jos ryhmä käyttää konsernitilinpäätökseen perustuvaa menetelmää tai konsernitilinpäätökseen perustuvan menetelmän ja vähennys- ja yhteenlaskumenetelmän yhdistelmää, vakuutusyritykset, vakuutusomistusyhteisöt ja ryhmittymän omistusyhteisöt saavat soveltaa 11 luvun 12 a §:ää ryhmätason pitkäaikaisen osakesijoitusten alajoukkoon.

Lisäksi 11 luvun 12 a §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä ja pitkäaikaisina osakesijoituksina käsiteltävien osakesijoitusten määrästä säädetään komission asetuksen II osaston I luvussa.

yrityksen tasolla, jos tämän pykälän 1 momentin mukainen maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma kattaa kyseisen tytäryrityksen maksuvalmiuden hallinnan ja maksuvalmiustarpeet.

Jokaisen yksittäisen vakuutusyrityksen, johon sovelletaan 2 momenttia, on toimitettava Finanssivalvonnalle maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman osat, jotka kattavat koko ryhmän tilanteen ja kyseisen yrityksen oman tilanteen.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, Finanssivalvonta voi vaatia tytäryrityksenä olevaa vakuutusyritystä laatimaan maksuvalmiusriskin hallintaa koskevan suunnitelman ja pitämään sitä ajan tasalla yrityksen tasolla, jos se havaitsee erityisen maksuvalmiushaavoittuvuuden tai jos ryhmätason maksuvalmiusriskin hallintaa koskeva suunnitelma ei sisällä sellaisia asianmukaisia tietoja, jotka Finanssivalvonta vaatii vastaavia yrityksiä toimittamaan niiden maksuvalmiusaseman seuraamiseksi.

Edellä 25 a luvussa säädettyä sovelletaan ryhmän ylimmän emoyrityksen tasolla soveltuvin osin.

40 §

Ryhmän riski- ja vakavaraisuusarvio

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on suoritettava 6 luvun 12 §:ssä tarkoitettu riski- ja vakavaraisuusarvio ryhmän tasolla. Ryhmätason riski- ja vakavaraisuusarvion on katettava ainakin kaikki ryhmänsisäinen vakuutustoiminta ja olennainen muu kuin vakuutustoiminta sekä kyseisestä toiminnasta aiheutuvat riskit, joille ryhmä altistuu tai saattaa altistua, sekä niiden keskinäiset yhteydet.

41 §

Riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Ilmoitettavia liiketoimia määriteltessään Finanssivalvonnan on muita asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ja ryhmää kuultuaan määrättävä riskikeskittymille ja liiketoimille vakavaraisuuspääomavaatimukseen, vakavaraisuuslaskennassa käytettävään vastuuvelkaan, hyväksyttävään omaan varallisuuteen, muihin tarkoituksenmukaisiin määrällisiin tai laadullisiin riskiperusteisiin kriteereihin tai edellä lueteltujen asioiden yhdistelmään perustuvat kynnyksarvot.

Finanssivalvonta voi ryhmänsisäisten liiketoimien lisäksi perustelluissa tapauksissa vaatia tätä pykälää sovellettaessa ryhmiä ilmoittamaan sellaisista ryhmänsisäisistä liiketoimista, jotka koskevat myös muita yrityksiä kuin vakuutusyrityksiä, kolmannen maan vakuutusvakuutusyrityksiä, vakuutusomistusyhteisöjä ja ryhmittymän omistusyhteisöjä.

44 §

Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on julkistettava ja toimitettava Finanssivalvonnalle vuosittain viimeistään 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus, joka sisältää 8 a luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettua markkinoiden ammatillisille tarkoitettua tietoja. Lisäksi

vakuutusyhtiön, vakuutusomistusyhteisön ja monialaomistusyhteisön on julkistettava vuosittain ryhmärakennetta koskevat tiedot. Kertomukseen sovelletaan lisäksi 8 a lukua tietojen julkistamisesta.

Ryhmän ylin emoyritys voi Finanssivalvonnan suostumuksella päättää antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, joka sisältää:

- 1) ryhmätason tiedot;
- 2) ryhmän kutakin tytäryritystä koskevat tiedot, jotka on yksilöity erikseen kunkin tytäryrityksen osalta, sisältäen 8 a luvun 2 §:n 1 momentissa tarkoitettut vakuutuksenottajille ja edunsaajille tarkoitettut tiedot ja 2 momentissa tarkoitettut markkinoiden ammattilaisille tarkoitettut tiedot.

Ryhmätason erityinen tilintarkastus

44 a §

Ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus

Ryhmän ylimmän emoyrityksen tilintarkastajan on suoritettava ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevaan kertomukseen sisältyvän taseen tarkastus vuosittain.

Tilintarkastajan 1 momentissa tarkoitettusta tarkastuksesta on annettava yhtiön hallitukselle tarkastusraportti, joka sisältää kuvauksen tarkastuksen luonteesta ja tuloksista.

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle yhdessä 44 §:ssä tarkoitettun ryhmän vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen kanssa tilintarkastajan laatima 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti.

Jos ryhmä antaa vain yhden vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen, ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle myös kunkin tytäryrityksen osalta 7 luvun 8 a §:n 2 momentissa tarkoitettu tarkastusraportti.

Pienen ja ei-monimutkaisen ryhmän ylimpään emoyritykseen ei sovelleta 1—3 momenttia.

48 §

Tietojensaantioikeus ja tietojenantovelvollisuus

Ryhmää koskevien valvonnan kannalta tarpeellisten tietojen antamiseen Finanssivalvonnalle sovelletaan 25 luvun 3 §:ää. Ryhmän ylimmän emoyrityksen on kuitenkin toimitettava mainitussa pykälässä tarkoitettut tiedot vuosittain 22 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä ja jos tietoja vaaditaan neljännesvuosittain, 11 viikon kuluessa kunkin vuosineljänneksen päättymisestä.

48 a §

Ryhmän säännöllinen valvontaraportti

Ryhmän ylimmän emoyrityksen on toimitettava Finanssivalvonnalle sen toimiessa ryhmävalvojana säännöllinen valvontaraportti. Säännöllinen valvontaraportti on toimitettava vuosittain 24 viikon kuluessa yrityksen tilikauden päättymisestä. Säännöllisen valvontaraportin toimittamiseen sovelletaan 25 luvun 3 a §:n 1 ja 4 momenttia.

Ryhmän ylin emoyritys voi Finanssivalvonnan luvalla toimittaa yhdistetyn säännöllisen valvontaraportin, joka sisältää:

1) ryhmätason tiedot; ja

2) ryhmän kutakin tytäryrityksenä olevaa vakuutusyritystä koskevat tiedot, jotka on yksilöity erikseen kunkin tytäryrityksen osalta, ja jotka eivät ole vähäisempiä kuin ne tiedot, jotka vakuutusyritykset toimittaisivat 25 luvun 3 a §:n mukaisesti.

Finanssivalvonnan on ennen 2 momentissa tarkoitettun luvan antamista tarvittaessa kuultava valvontakollegioon kuuluvia valvontaviranomaisia ja otettava tarvittavilta osin huomioon niiden näkemykset. Valvontaviranomaisen eriävä näkemys on perusteltava.

Jos valvontaviranomaisten kollegio 3 momentissa tarkoitettussa tilanteessa hyväksyy 2 momentissa tarkoitettun yhdistetyn säännöllisen valvontaraportin, kunkin yksittäisen vakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen yhdistetty säännöllinen valvontaraportti. Kukin valvontaviranomainen valvoo sen säännöllisen valvontaraportin osaa, joka koskee sitä tytäryritystä, jolle se on myöntänyt toimiluvan.

Finanssivalvonta voi peruuttaa 2 momentissa tarkoitettun luvan, jos se katsoo, että 2 momentissa tarkoitettu yhdistetty säännöllinen valvontaraportti ei sisällä kaikkia tarvittavia tietoja.

Jos 2 momentissa tarkoitettu yhdistetty säännöllinen valvontaraportti ei sisällä tietoja, joita edellytetään annettavan, ja jos poisjätetyt tiedot ovat merkittäviä, Finanssivalvonnalla on tytäryritykselle toimiluvan myöntäneenä valvontaviranomaisena oikeus vaatia kyseistä tytäryritystä toimittamaan tarvittavat lisätiedot. Jos Finanssivalvonta pyytää tytäryritykseltä lisätietoja, muutoksia tai selvennyksiä, asiasta on ilmoitettava valvontaviranomaisten kollegiolle ja kyseisen ryhmän ryhmävalvojan on toimitettava sama pyyntö myös ryhmän ylimmälle emoyritykselle.

Lisäksi ryhmän säännöllisestä valvontaraportista säädetään komission asetuksen II osaston VI luvussa.

48 b §

Valvontaan liittyvän säännöllisen raportointivelvollisuuden rajoittaminen ja eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta vapauttaminen

Finanssivalvonta voi toimiessaan ryhmävalvojana rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointivelvollisuutta tai vapauttaa eräkohtaisesta raportointivelvollisuudesta, jos 25 luvun 25 §:ssä tarkoitettu rajoitus tai 26 §:ssä tarkoitettu vapautus tai rajoitus hyödyttää kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutusyrityksiä. Finanssivalvonnan on päätöstä tehdessään otettava huomioon ryhmän liiketoiminnan laatu ja laajuus sekä riskien luonne sekä 26 §:ssä tarkoitettua vapautuksesta tai rajoituksesta päätettäessä lisäksi rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvät seikat.

48 c §

Määräaikojen pidentäminen poikkeuksellisissa olosuhteissa

Poikkeuksellisen terveystilan, luonnonkatastrofin tai muun äärimmäisen tapahtuman ollessa kyseessä Finanssivalvonta voi pyytää Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista arvioimaan, vaikuttaako tapahtuma olennaisesti vakuutusyhtiöiden, vakuutusomistusyhteisöjen tai ryhmittymän omistusyhteisöjen toimintamahdollisuuksiin ja estääkö se niitä toimittamasta tietoja 44 §:n 1 momentissa, 48 §:n 2 momentissa ja 48 a §:n 1 momentissa säädettyissä määräaajoissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen määräaikojen pidentämisestä säädetään komission delegoidulla asetuksella.

49 §

Finanssivalvonnan toimenpiteet

Jos Finanssivalvonta toteaa, että vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö ei täytä 10 a §:n 1 ja 2 momentissa säädettyjä velvollisuuksia, Finanssivalvonnan on ryhdyttävä tässä laissa tai Finanssivalvonnasta annetussa laissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ryhmävalvonnan jatkuvuuden ja eheyden sekä tämän luvun noudattamisen palauttamiseksi tai varmistamiseksi.

Finanssivalvonta voi lisäksi 1 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa toteuttaa seuraavat toimenpiteet:

1) keskeyttää vakuutusomistusyhteisön tai ryhmittymän omistusyhteisön tytäryrityksenä olevien vakuutusyritysten osakkeisiin liittyvien äänioikeuksien käyttäminen;

2) määrätä vakuutusomistusyhteisölle, ryhmittymän omistusyhteisölle tai kyseisten yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tässä laissa, Finanssivalvonnasta annetussa laissa tai muussa laissa säädettyjä seuraamuksia;

3) vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä siirtämään osakkeenomistajilleen omistusyhteydet tytäryrityksenä olevissa vakuutusyrityksissä;

4) nimetä tilapäisesti toinen ryhmään kuuluva vakuutusomistusyhteisö, ryhmittymän omistusyhteisö tai vakuutusyritys vastaamaan tässä luvussa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta;

5) rajoittaa tai kieltää voitonjako tai koronmaksu osakkeenomistajille;

6) vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä luopumaan osuuksistaan vakuutusyrityksissä tai 24 §:ssä tarkoitetuissa sidosyrityksissä tai vähentämään niitä;

7) vaatia vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä toimittamaan suunnitelma, jonka avulla vaatimusten noudattamiseen palataan viipymättä.

Finanssivalvonnan on kohdentaessaan 3 ja 4 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä ryhmittymän omistusyhteisöön, otettava huomioon vaikutukset koko ryhmittymään sekä sen säänneltyihin sidosyrityksiin.

Finanssivalvonnan on ennen 4 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista kuultava asianomaisia muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisia ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisia, jos kyseiset toimenpiteet vaikuttavat sellaisiin yrityksiin, joilla on kotipaikka toisessa ETA-valtiossa.

50 §

Ryhmänsisäisistä liiketoimista ilmoittaminen

Vakuutusyrityksen on ilmoitettava vakuutusyrityksen ja sen emoyrityksen sekä vakuutusyrityksen ja emoyrityksen sidosyritysten välisistä liiketoimista Finanssivalvonnalle, jos vakuutusyrityksen emoyritys on luottolaitos, sijoituspalveluyritys, rahoituslaitos, yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiö, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitaja, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoava laitos tai sellainen sääntelemätön yritys, joka harjoittaa yhtä tai useampaa luottolaitosten vakavaraisuusdirektiivin liitteessä I tarkoitettua toimintaa siten, että kyseinen toiminta muodostaa merkittävän osan sen kaikesta toiminnasta.

53 §

Valvonnan vastaavuuden puuttuminen

Kolmannen maan vakuutusyhtiöihin, jotka kuuluvat 2 §:ssä tarkoitettuun ryhmään, käytetään Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisia ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevien säännösten mukaisia menetelmiä, ei kuitenkaan 34—38 §:n mukaisia menetelmiä. Jäljempänä 4—6 momentin mukaisesti käytetään kuitenkin muuta menetelmää, jos:

- 1) 51 §:n mukaisesti suoritettu tarkastus osoittaa, että vastaavaa valvontaa ei ole; tai
- 2) Euroopan komission väliaikaisesta vastaavuutta koskevasta määräyksestä huolimatta johonkin ETA-valtioon on sijoittautunut sellainen vakuutusyhtiö, jonka taseen loppusumma on suurempi kuin kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyhtiön taseen loppusumma.

Jos Finanssivalvonnasta annetun lain ja tämän luvun ryhmävalvontaa koskevat säännökset 34—38 §:ää lukuun ottamatta eivät olisi ryhmävalvonnan tavoitteiden kannalta tehokkaita, Finanssivalvonta voi päättää soveltaa muitakin tehokkaita menetelmiä sen varmistamiseksi, että ryhmän vakuutusyhtiöitä valvotaan asianmukaisesti. Finanssivalvonnan on kuultava muita asianomaisia valvontaviranomaisia päättäessään näistä menetelmistä sekä ilmoitettava niistä perusteluineen muille asianomaisille valvontaviranomaisille, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä Euroopan komissiolle.

Edellä 4 momentissa tarkoitettujen menetelmien avulla on saavutettava ryhmävalvonnan tavoitteet tämän luvun mukaisesti ja erityisesti seuraavat tavoitteet:

- 1) vakuutusyhtiöiden pääoman kohdentamisen ja omien varojen koostumuksen säilyttäminen sekä olennaisen ryhmänsisäisen pääomanmuodostumisen estäminen, jos tällainen pääomanmuodostus rahoitetaan sellaisten velkainstrumenttien tai muiden rahoitusvälineiden tuotosta, joita ei katsota emoyhtiön oman varallisuuden eriksi;

- 2) ETA:ssa ja sen ulkopuolella toimivista yrityksistä johtuvien riskien arvioiminen ja seuraaminen ja näiden yritysten ja muiden sääntelemättömien yritysten riskien leviämisen rajoittaminen vakuutusyhtiöihin sekä siihen alaryhmään, jonka emoyhtiönä on 4 §:ssä tarkoitettu ylin emoyhtiö.

Edellä 4 momentissa tarkoitettuja menetelmiä voivat olla:

- 1) yhden vakuutusyhtiön nimeäminen, joka on vastuussa tässä luvussa säädettyjen vaatimusten noudattamisesta, jos ryhmään kuuluvilla vakuutusyhtiöillä ei ole yhteistä emoyhtiötä ETA-valtiossa;

- 2) vaatimus perustaa sellainen vakuutusomistusyhteisö tai ryhmittymän omistusyhteisö, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, jos ryhmään kuuluvilla vakuutusyhtiöillä ei ole yhteistä emoyhtiötä ETA-valtiossa, jolloin tätä lukua sovelletaan kyseisen yrityksen johtamaan ryhmään;

- 3) jos useat ryhmään kuuluvat vakuutusyhtiöt muodostavat alaryhmän, jonka emoyhtiön kotipaikka on ETA-valtiossa, sen lisäksi, että tätä lukua sovelletaan tähän alaryhmään, lisätoimenpiteiden toteuttaminen tai lisävaatimusten asettaminen, mukaan lukien 4 ja 5 kohdassa säädetty vaatimukset sekä 41 §:ssä tarkoitettu riskikeskittymistä ja ryhmän sisäisistä liiketoimista ilmoittaminen, 5 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tavoitteen saavuttamiseksi;

- 4) vaatimus, että ETA-valtiossa olevan ylimmän emoyhtiön hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet ovat riippumattomia kolmannessa maassa olevasta emoyhtiöstä;

- 5) liiketoimien kieltäminen, rajoittaminen tai seuranta tai vaatimus ilmoittaa ennakkoon liiketoimista, mukaan lukien osingonjaosta ja etuoikeudeltaan huonompia velkoja koskevista kuponkimaksuista, jos tällaiset liiketoimet ovat tai voisivat olla uhka ryhmään kuuluvien vakuutusyhtiöiden taloudelliselle asemalle tai vakavaraisuusasemalle ja jos ne koskevat yhtäältä vakuutusyhtiötä, vakuutusomistusyhteisöä tai ryhmittymän omistusyhteisöä, jonka kotipaikka on ETA-valtiossa, tai sellaista yritystä, joka kuuluu ryhmään, jonka kotipaikka on kolmannessa maassa;

- 6) vaatimus saada tietoja sellaisten emoyhtiöiden vakavaraisuusasemasta, taloudellisesta asemasta, riskiprofilista ja riskirajoista, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, sekä tarvittaessa kyseisten kolmannen maan emoyhtiöiden hallinto-, johto- tai valvontaelimelle tai valvontaviranomaisille toimitettavat näitä aiheita koskevat kertomukset.

Edellä 5 momentin 4 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, jos ryhmään kuuluu sidosyrityksenä oleva vakuutusyhtiö, jonka kotipaikka toisessa ETA-valtiossa kuin Suomessa, Finanssivalvonnan on ilmoitettava havainnoistaan kyseisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi.

31 luku

Vakuutusyhtiön toimintaa koskevat muut säännökset

4 §

Yhteisön rinnakkaisvakuutus

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun suomalaiseen johtavaan vakuutusyhtiöön sovelletaan 3 luvun 8—11 §:ää sekä liikennevakuutuslain 69 §:ää ja 70 §:n 1 momenttia.

13 §

Varautumisvelvollisuus

Vakuutusyhtiön tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoitaminen normaaliolojen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa osallistumalla vakuutusalan valmiussuunnitteluun ja valmistelemalla etukäteen vakavissa häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa tapahtuvaa toimintaa sekä muin toimenpitein. Finanssivalvonta voi myöntää poikkeuksia edellä tässä pykälässä säädetyistä velvollisuuksista, jos se on perusteltua vakuutusyhtiön koon, toiminnan laadun tai laajuuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuilla normaaliolojen vakavilla häiriötilanteilla tarkoitetaan sellaisia yhteiskunnan toimintaa uhkaavia häiriötilanteita, jolla on laaja-alainen vaikutus yhteiskuntaan ja joiden hallitseminen edellyttää vakuutusyhtiön omien toimenpiteiden lisäksi viranomaisten yhteistoimintaa ja erityisiä toimenpiteitä.

Jos 1 momentista aiheutuvat poikkeusoloihin liittyvät varautumistehtävät edellyttävät toimenpiteitä, jotka selvästi poikkeavat tavanomaisena pidettävästä vakuutusyhtiön toiminnasta ja joista aiheutuu olennaisia lisäkustannuksia, tällaiset kustannukset voidaan korvata huoltovarmuuden turvaamisesta ja Huoltovarmuuskeskuksesta annetussa laissa (107/2026) tarkoitettua huoltovarmuusrahastosta.

Tämä laki tulee voimaan 30 päivänä tammikuuta 2027.

Tämän lain 2 a luvun 9 §:n 1 momentissa säädetty Finanssivalvonnan määräaika vastustaa vakuutusyhtiön luokittelua pieneksi ja ei-monimutkaiseksi vakuutusyhtiöksi on neljä kuukautta niiden ilmoitusten osalta, jotka Finanssivalvonta vastaanottaa viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2027. Tämän lain 2 a luvun 14 §:n 1 momentissa säädetty Finanssivalvonnan määräaika hakemuksen käsittelylle on neljä kuukautta niiden hakemusten osalta, jotka Finanssivalvonta vastaanottaa viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2027.

Vakuutusyhtiö, joka on ollut tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 1 luvun 3 b §:n mukainen pieni vakuutusyhtiö, voi jatkaa tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 1 luvun 2 a §:n 2 momentin soveltamista neljän tilikauden ajan.

Tämän lain 10 luvun 8 a §:n 1 momentissa säädetyistä poiketen, vakuutusyhtiö, joka on soveltanut volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään parhaan

estimaatin laskennassa vuosi ennen tämän lain voimaantuloa, voi jatkaa volatilitteettikorjauksen soveltamista ilman Finanssivalvonnan ennalta antamaa lupaa, jos yhtiö noudattaa mainitun momentin mukaisia ennakkohyväksynnän edellytyksiä tämän lain voimaantulopäivästä.

Tämän lain 10 luvun 7 §:ssä säädetystä poiketen, tämän lain voimaantulopäivänä ensimmäisen tasoituspisteen maturiteetti on euron osalta 20 vuotta.

Finanssivalvonnalla on 1 päivästä heinäkuuta 2026 valtuudet hyväksyä:

- 1) volatilitteettikorjauksen käyttö tämän lain 10 luvun 8 a §:n 1 momentin mukaisesti; ja
- 2) korkokäyrään liittyvän vaiheistumekanismin käyttö tämän lain 10 luvun 7 a §:n mukaisesti.

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleeseen toimilupahakemukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 26.6.2026

Tasavallan Presidentti

Alexander Stubb

Sosiaaliturvaministeri Karoliina Partanen